

ಹಿಮ್ಮನ ಮೋಜನ್ನು ಸವಿಯಿರಿ!

ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿ ಅದ್ಭುತದ 1001 ಬಹುಮಾನಗಳು!

ಕಾಣೆಯಾದ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು?

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು!

ಉತ್ತರಗಳು: 12-10-1979

ಇದನ್ನು ಉತ್ತರವಾಗಿ,
ಕ್ಯಾಡ್‌ಬರಿಸ್ ಜಿಮ್ಸ್‌ನ
ಸೀಮಿತ ಕಂಪನಿಯಾದ ಟಿ.ಬಿ.
(30 ಸ್ಟಾಕ್) ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್
ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ.
ಮೊದಲ 1001 ಇದೇ ಉತ್ಪಾದಕರು,
ಕಳುಹಿಸಿದವರಿಗೆ, ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದರೆ,
11 ರೂಪಾಯಿಯು ಸ್ಟೆಪ್ ಡೌನ್
ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಆದ ಕೊಡವಾಸವಾಗಿದೆ.

ವಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಇದ್ದು
ಹವರು ಹಾಗೆ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ
ಮಾತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ...
ಅದನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ
ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

"Fun with Gems", Dept. No. D-16
Post Box No. 56,
Thane 400601, Maharashtra.

ಜಾಕ್‌ಲೇಟ್ ಉಳ್ಳ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕ್ಯಾಡ್‌ಬರಿಸ್ ಜಿಮ್ಸ್

CHAITHA-C-25S KAN

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1979

★

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು	... ೬	ಚಂದ್ರಹಾಸ	... ೩೩
ಅಸಮಾಧಿಕಾರಿತ್ವ	... ೭	ಕುವಾರಸ್ವಾಮಿ	... ೩೮
ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣ	... ೧೧	ಭಯ ಅಂದರೆ ?	... ೩೯
ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ	... ೧೯	ರಾಜನ ನೆನಪು	... ೪೩
ಸತ್ಯವಂತಳು	... ೨೪	ನಂಬುಗೆ	... ೪೫
ನರಮನೆಯವಳ ಹಾಗೆ	... ೨೫	ಸುಂದರ ಪತ್ನಿ	... ೪೮
ಮುಗ್ಧ	... ೨೭	ದೇವೀಭಾಗವತ	... ೫೦
ದಧೀಚಿ	... ೩೧	ಮಾಯಾಕ್ಕೆ ಮಾಯ	... ೫೯

★

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೧-೨೫

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೫.೦೦

ಚಂದಮಾಮೆ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಓದಿಯಾಡಿನಲಿಯುವ ಹಾಗೆ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ಸಾಹ, ಚುರುಕುತನಗಳ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯ ಸಾಫಲ್ಯತೆಗೆ ಬಾಲ್ಯವೇ ಮೂಲಮಂಜುಡನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಜನ್ಮ ಕಥೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯ ಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯರು ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜೆ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಬಾಲ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಕಥೆ ಓದುವಿರಿ.

ಅಮರವಾಣಿ

ವಿವರ: ಕಾಲಸಂಕಾತಾ ದುರ್ವಾರಾ ಏನ ಕೇಶ ಚಿತ್
ಸಾಯಂ ಶದ್ಕವಣೀಜಾತಾ ಹಾನಿ: ಕೇನ ನಿವಾರಯತೇ

ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ಬರುವ ಆವತ್ತುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸ ಲಾರರು. ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಗಳು ಮಂಜ್ಜಿ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಯಾರಿಂದಾದೀತು ?

ಸಂಪುಟ : ೬೩

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ '೭೯

ಸಂಚಿಕೆ : ೩

ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೧-೨೫ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೫-೦೦

ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

೧. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರರಾವ್, ನಾಯಡುಪೇಟೆ, (ಅಂಧ)

ಪ್ರ: ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನಿಗೆ ಜೀವನವೇ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವುದಷ್ಟೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೇ? ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ಅವನಿಗಿದೆಯೇ? ಇದ್ದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ?

ಉ: ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನಿಗೆ ಸಹಾ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಧ್ವನಿ, ರುಚಿ, ಸ್ಪರ್ಶ ಮೊದಲಾದ ದೃಷ್ಟೇತರ ಇಂದ್ರಿಯಾನುಭೂತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನಿಗೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಂತೆ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಅಪೂರ್ವವೇ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಭಾವವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರ ಭಾವವನ್ನೇ ಹೋಲಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನ ಬೀಳುವಾಗ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂಯೋಗಿರುವವರ ಕಣ್ಣು ವೇಗವಾಗಿ ಕಿರಲುತ್ಪದೆ. (Spasmodic, Conjugaterapid eye movements) ಅಂತಹ ಚಲನೆಯನ್ನು ಕೆಲಮಂದಿ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಗಮನಿಸಿ ಸಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂಯೋಗಿರುವವರ ಕಣ್ಣಿನ ಚಲನೆಗೂ, ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರ ಕಣ್ಣಿನ ಚಲನೆಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. "ಎಲೆಕ್ಟ್ರೋ ಆಕ್ಯುಲೋಗ್ರಾಮ್" (Electro oculogram) ಎಂಬ ಯಂತ್ರದಿಂದ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ "ಕಾರ್ನಿಯೋ ಫಂಡಲ್ ಪೊಟೆನ್ಷಿಯಲ್ಸ್" (Corneo fundal potentials) ಎಂಬವು ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರೂ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವ ಭಾಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನಿಂದಲೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ, ಕಣ್ಣಿನ ಚಲನೆಗೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂಯೋಗಿದ್ದು ಕುರುಡುತನ ಬಂದವರ ಸ್ವಪ್ನಗಳಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ವಯಸ್ಸಾಗಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟವರ ಕೆಲವರ ಸ್ವಪ್ನಗಳಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ತಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕಣ್ಣಿನ ಚಲನೆಗೂ ಸ್ವಪ್ನ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟುಕುರುಡನಿಗೆ ಸಹಾ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅದು ಅವನ ಭಾವಾಮೃತವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇರುತ್ತದ್ದಲ್ಲದೆ, ಸಂಯೋಗ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಬೀಳುವ ಸ್ವಪ್ನ ದೃಶ್ಯದಂತೆ ಇರಬಾರದು. ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅವನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

(ಚಂದಮಾವನ ಓದುಗರಿಗೆ ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ತಲುಪಿಸಿದವರು ಪ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಲಕ್ಷ್ಮರಾಜ್, ಸೈಕಾಲೋಜಿಕ್ ವಾಣಿ ಸೈಕಾಲೋಜಿಕ್ ಕಾಲೇಜ್, ಕುಂಭಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ)

“ ಮಿತ್ರನೇ, ನೀಗೆ ಚಕ್ರ ಹೊತ್ತು ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹಸಿವೆಯೂ ದಾಹವೂ ಎದ್ದು ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ” ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇಳಿದನು.

“ ಹಾಗೇನೂ ಆಗದು. ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಒಡೆದ ರಾಗಿ ಬಂದವರು ನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗದಂತೆ ಹೆದರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕುಬೇರನು ಈ ವಿವಾಡ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಚಕ್ರವು ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳೂ, ಜರಾಮರಣವೂ ಬಾರವು. ಆದರೆ ಶಾಳಲ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಂಕಟ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆತ ಪಟ್ಟದಕ್ಕೆ ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕಲ್ಲ? ಇನ್ನು ಅವುಗಳೆಷ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದನು ಆ ಮನುಷ್ಯ.

“ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿಯಪ್ಪ? ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ? ನಿನ್ನ ಕಡೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಎಂದೋ ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆಂದು ಹೋಗುವಿ? ” ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿ ಕೇಳಿದನು.

“ ನಾನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಲೋಚಿಸಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತೇ? ಪ್ರಪಂಚವು ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ, ಜೀವಿತವು ಮಧುರವಾಗಿದೆ. ಯುಗಗಳೇ ಮಾರ್ಪಟ್ಟರೂ, ಬೇಕಾದವರೆಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋದರೂ ಸಹಜವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಚಿಂತೆ ನಿನಗೇಕೆ? ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿರು. ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅತಿಲೋಭಿ ಬಂಗಾರದ ನಿಧಿಯ ಹತ್ತಿರ, ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿಯ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ತುಂಬಾ ಕಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಬಾರದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಂಗಾರದ ನಿಧಿಯಿಂದ ಐದು ಸಾವಿರ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅವನು ಕಣವೆಗಳೆದು ನಡುನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವ ಚಕ್ರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನು. ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿಯ ತರೀದ

ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಈಗಲೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಣೆಬರೆಹ ವೆಂಥರಾಯಿತೇ? " ಎಂದನು.

" ಅದೇನು ಜಾಡರವನ ಕಥೆ? " ಎಂದು ಅಕ್ಕಾತ ಲೋಭಿ ಕೀಳಲು, ಅತಿಲೋಭಿ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು :

ಮಂಥರಕನ ಕಥೆ

ಬಂದಾನೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಂಥರಕನೆಂಬ ಜಾಡರವನಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಮಗ್ಗದ ಮರದ ಕೋಲು ಮುರಿದುಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ದುರಸ್ತಿಮಾಡಲು ಮರದ ಕೋಲನ್ನು ತರಲು ಕೊಡಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಂಥರಕನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟನು.

ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿಯೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಂಡು ಮರವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಮರವನ್ನು ಕಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಮಗ್ಗದ ಕೋಲುಗಳನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಅವನು ಮರವನ್ನು ಕಡಿಯಲು ನೋಡುವವಾಗ ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ದೇವತೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ, " ಅಪ್ಪಾ, ಈ ಮರದ ತಂತಿಗೆ ಬರಬೇಡವ್ವ. ಇದು ನನ್ನ ವಾಸ ಸ್ಥಳ. ಸಮುದ್ರದ ಗಾಳಿ ಹೀರುತ್ತ, ನಾನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡ ಬೇಡವ್ವ." ಎಂದಳು.

" ನಾನು ಮಾತ್ರ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ನೋಡುವವರಾರು? ನನ್ನ ಮಗ್ಗವನ್ನಾ ಸರಿಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬದಿಲ್ಲಾ? " ಎಂದ ಮಂಥರಕ.

" ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಮಾಡೋಣ. ನೀನು ಈ ಮರದ ಗೊಡವೆಗೆ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ, ನೀನು ಏನು ಕೀಳುವಿಯೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೀಳು" ಎಂದಳು ವೃಕ್ಷ ದೇವತೆ. " ಹಾಗಾದರೆ ಸರಿ, ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಏನು ಕೀಳಬೇಕೆಂದು

ಮೇಲೆಯೂ ಮುಖದ ಮೇಲೆಯೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪವೇ!

ಇಂತಹ ಘೋರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ಅತಿಲೋಭಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಯಿತು. " ಮಿತ್ರಾ, ಇದೇನು ನಿನ್ನ ಗತಿ ಹೀಗಾಯಿತಲ್ಲಾ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. " ಹಣೆ ಬರೆಹ! " ಎಂದ ಅತ್ಯಂತಲೋಭಿ. " ಹೇಗಾಯಿತು ಇದು? " ಎಂದು ಅತಿಲೋಭಿ ಕೀಳಲು, ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿ ತಾನು ಅತ್ಯಾತೆಗೆಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು.

ಆದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಅತಿಲೋಭಿ, " ಮಿತ್ರಾ, ದುರಾಶೆಗೆ ಹೋದುದರಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಇಂತಹ ದುರ್ಗತಿ ಬಂದಿತು. ಹಿಂದೆ ಮಂಥರಕನೆಂಬ ಜಾಡ ರವನು ಕ್ಷೌರಿಕನು ಹೇಳಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿಲ್ಲದ, ಹಾಗೆಯೇ ನೀನು ಕೂಡಾ ನನ್ನ ಹಿತ ಮತನಗಳನ್ನು ಕೇಳದ ಈ ಗತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡೆ!

ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ, ಮಿತ್ರನನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಾಡರವನು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ, ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಕ್ಷೌರಿಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಆಳೋಂದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಕೇಳು, ಅದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದರಿಂದ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆದು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು. ಹೆಸರೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾನೂ ನಿನಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ, ಇಬ್ಬರೂ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು" ಎಂದನು ಕ್ಷೌರಿಕ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ.

"ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೋ ಕೇಳಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಪುಂಞರಕ.

"ಬೇಡ ಬೇಡ. ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಬೇಡ. ಹೆಂಡತಿಗೆ ನಿನಗೆ ತೋರಿದ ಹಾಗೆ ತಿಂಡಿ ಕೊಡು. ನಗಗಳನ್ನೂ, ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡು. ಆಲೋಚನೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡ" ಎಂದನು ಕ್ಷೌರಿಕ.

"ಹಾಗಲ್ಲವು! ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ. ಅವಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೇಳಲೇ ಬೇಕು." ಎಂದು ಜಾಡರವನು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ವೃಕ್ಷ ದೇವತೆಯ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿ, ಅವಳ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಕ್ಷೌರಿಕನು ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

"ಕ್ಷೌರಿಕನಿಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ? ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಲೇ ಬಾರದು. ಕ್ಷೌರವೊಡುವುದರ ಹೊರತು ಅವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ? ರಾಜರೆಂದರೆ ಏನು, ರಾಜ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತೆ? ರಾಜ್ಯವಾಳುವುದೆಂದರೆ ಒರಿಮಾಕಲ್ಲ, ಯುದ್ಧ, ಸುಧಿ, ರಾಯಭಾರ, ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಬಯ ಬೀಳುತ್ತ ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅವನ ಮಗಂದಿರೋ ತಮ್ಮಂದಿರೋ ಸಂಚಕಾರ ತಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ! ದೂರದಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ರಾಜವದವಿ ಚೆದ. ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕಲ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ! ರಾಜವದವಿ ನೆನೆದರೇ

ಭಯವಾಗುತ್ತೆ! ನಮಗಂತೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಬೇಡದ್ದು.” ಎಂದಳು ಜಾಡರವನ ಹೆಂಡತಿ.

“ಹೌದು. ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿಜ, ಹಾಗಾದರೆ ಏನನ್ನು ಕೇಳಲಿ ವೃತ್ತ ದೇವತೆಯನ್ನು ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಮಂಥರಕ.

“ನೋಡಿ. ನಿಮಗಿರುವ ಒಂದೇ ತಲೆಯನ್ನೂ, ಎರಡೇ ಕೈಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬಟ್ಟೆ ನೇಯುವುದರಿಂದ ನಮಗೇನೋ ದಿನ ಹೋಗುತ್ತೆ. ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೆರಡು ಕೈಗಳೂ, ಇನ್ನೊಂದು ತಲೆಯೂ ಬೇಕೆಂದು ದೇವತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ. ಅವುಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಎರಡು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೇಯಬಹುದು. ಒಂದು ಬಟ್ಟೆ ದಿನ ಖರ್ಚಾಗಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಬಟ್ಟೆ ಎನ್ನೋದದ ಖರ್ಚಾಗಲಿಗಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನಾಗಬೇಕು ನಮಗೆ ? ” ಎಂದಳು ಜಾಡರವನ ಹೆಂಡತಿ.

“ಭಲೇ! ಚೆಲೋ ಆರೋಚನೆ!” ಎಂದು ಮಂಥರಕನು ಸಮುದ್ರದ ಬದಿಯ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ವೃತ್ತ ದೇವತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ದೇವತೆ ಅವನು ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದಳು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನು ಎರಡು ತಲೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ, ಜನರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಧೂತವೆದುಕೊಂಡು ಕೋಲಿನಿಂದಲೂ

ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದಲೂ ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ಹೋದನು.

ಅತಿ ಲೋಭಿ ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿಗೆ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತು ಹೀಗೆಂದನು :

“ಬಂಗಾರವು ನಿನಗೆ ತೃಪ್ತಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ವಜ್ರ ವೈಷ್ಣೋರ್ವಗಳೇ ಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವಿ. ಏನಾಯಿತು ಈಗ ? ಚಕ್ರವು ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಕೆಂಪಗಿನ ರಕ್ತ ಬಿಂದುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ನೀನು ಬಯಸಿದ ವಜ್ರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೊಳೆಯುವಂತಹ ಕಣ್ಣಿನ ಬಿಂಧುಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಉದುರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮಿತ್ರನೇ, ಬಂಗಾರಕ್ಕಿಂತ ರತ್ನಗಳು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಛ್ಲಾನವೆನಿಸದು. ಬರಲಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಪರಿಣಾಮದ ಫಲಿತಗಳನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೂಡಾ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಂತಹ ಮೇಧಾವಿ ಯಾದರೂ, ಕುಲೀನನಾದರೂ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಲೋಕಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿಂಹವನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ ಪಂಡಿತನ ಹಾಗೆ ನಾಶಹೊಂದುವನು.”

“ಅದೆಂತಹ ಕಥೆ ? ” ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಲೋಭಿ ಕೇಳಿದನು. ಅತಿ ಲೋಭಿ ಹೀಗೆಂದನು :

ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ

ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಸೋಲದ ಹರಿತ ಒದ್ದಿಯ ವಾದ ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಸೋಲೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ಗಿಳಿಗಳೂ ತನ್ನ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಂದಿನಂತೆ ಮೌನವಾಗಿ ಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಲು, ಶವದೊಳಗೆ ಹುದುಗಿದ್ದ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, "ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಮನುಷ್ಯರು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು, ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಲೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ, ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನಡೆದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಾರಿಯಶ್ರಮ ಮರಯುವಂತೆ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆ" ಎಂದು ಓಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು:

ಓದೆ ದಿವಾಕರಕಿಂಬರಾಜನು ಕಾಂಕ್ಷಿಸ್ತುರವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವಿನ ಹಗ್ಗವನವಾಯಿತು. ಅದರ ಅವನು ನಗರದೊಳಗೆ ಬಾರದೆ, ನಗರಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿದ್ದ ವನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ನಿಮಿಗೊಂಡು ಪೂಜೆಗಳನ್ನು, ಪುರ ಜನರು ಅವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆರಿತು ಅವನ ದರ್ಶನ

ಜೈತ್ರೇಶ್ವರಭಗವಾನ್?

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಪ್ಪು ಸುಮಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು: ಆಲೋಚನೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಾಧು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮಾತನ್ನೂ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ. ಅವರ ಕಪ್ಪುಗಳು ಹೇಗೆ ಯಾವಾಗ ತೊಲಗುತ್ತದೋ ಅಥವಾ ತೊಲಗಲಾರದೋ, ತೊಲಗಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ, ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ತೊಲಗದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ಹೇಳಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಹುಸಿ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ದುರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಹೆಸರು ನಗರದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ರಾಜನ ಕಿವಿಯವರೆಗೂ ಹೋಯಿತು. ದಿವಾಕರ ರಾಜನಿಗೆ ವಿಧಿಯ ಮೇಲೂ ಹಣೆಬರೆಹದ ಮೇಲೂ ಪೂರ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದುದರಿಂದ, ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಯುವಾಗ, ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು

ತಿಳಿದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತು? ವಿಧಿ ನಿಯಮದಂತೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಹಾಗೆಂದುವಾಗ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾದರೂ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿ ಯೊಂದಿಗೂ ಹೇಳಿದನು. ಮಂತ್ರಿ ಸುದರ್ಶನನಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಲಾಭವಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರತೊಡಗಿತು. ಸುದರ್ಶನನ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ರೋಗಿಷ್ಠನಾಗಿರುವನು. ಅದನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಂತ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಂತರೇ ಮಂತ್ರಿ ಸುದರ್ಶನನು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮಗನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿ "ಏಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಗ್ರಹ ದೋಷ ಬಂದಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವ ವಿಧವಾಗಿ ಶಾಂತಿ ಮಾಡಿಸಿರಿ. ಮಗನ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಅವನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಸುದರ್ಶನನು ಗ್ರಹ ಶಾಂತಿ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಸುದರ್ಶನನ ಮಗನಿಗೆ ಪುರ್ಣಾರೋಗ್ಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಆನಂದದಿಂದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಧನಕನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡಲು ಹೋದನು.

"ಎಲ್ಲಾ ಆಶೆಗಳನ್ನೂ ಐಕ್ಯವನಾದ ನನಗೆ ಈ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೇಕೆ ತಂದೆಯಪ್ಪಾ? ನನಗೇನೂ ಬೇಡ." ಎಂದು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತ, ಮಂತ್ರಿಗೆ ಒಂದು ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಯಾರಿಗಾದರೂ ವಾಗರಹಾವು ಕಡಿದರೆ ಈ ಔಷಧದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಬಹುದು" ಎಂದನು.

ಯೂರಿಗೆ ಹಾವಿನಿಂದ ಗಂಟಾಂತರವಿದೆಯೋ, ಇದಕ್ಕೆ ಈ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಎಕೆ ಕೊಡು ವೋ ಎಂದು ಕೂಡು ಮುಕ್ತಿ, ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ದು. ಮೂರನೇ ದಿನ ಬೆಳುಪಾವುವಲ್ಲಿ ಅವನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ, ಮ.ಪ. ಬಳಸಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಹೋಗಿರುವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಬಿಟ್ಟು, ಮರು ಕ್ಷಣ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಮನೆಯವನು, ಅವರ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಕೊಟ್ಟ ವಿಷಯವು ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಾಣ ವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿತು.

ಈ ಸಂಗತಿ ಇನ್ನೂ ಕೊಂಡಿದ ಮೇಲೆ ದಿವಾಕರ ರಾಜನೂ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾ ಯಿತು. ಆ ಜ್ಞಾನ ಭುಷ್ಕತ್ವವು ತಿಳಿಯುವುದು ಮಗತ್ವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲೂ ಸಮರ್ಥನಾದ ಮಾಗಿದೆ ಈ ಅನುಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳ ರಿಕ್ಕಾಗಿ ದಿವಾಕರ ರಾಜನು ಒಂದುಸಾರಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಕುಟೀರದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು, "ಸ್ವಾಮಿ, ಬೆಳೆಬೋಡು" ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ದಿನ ನನ್ನ ಬೇಟೆ ಹೇಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ರಾಜಾ, ಈ ದಿನ ನೀನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಯನ್ನೂ ಹೊತೆಯಾಗದೆ" ಎಂದು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ.

ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತನಾದ ರಾಜನಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ತೂತು. ಕೇಳಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅದುವರೆಗೆ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಟ ರಾಜನು ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೊತೆಯದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದವನೇ ಆದ್ದು. "ಒಮ್ಮೆ: ಈ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗೆ ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಿಳಿಸಿ ಕಾರವೇನೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆದರೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಮೇಳದಾದ ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜವಾಯಿತು. ಆ ದಿನ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮೊಲವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

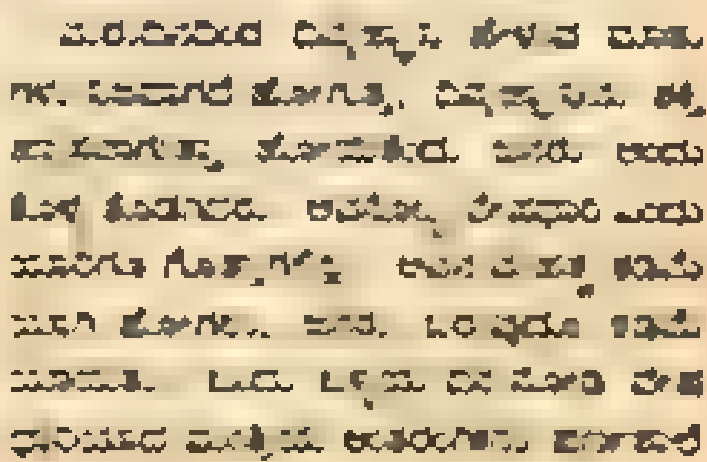
ಈ ಸಂಗತಿ ನಡೆದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದಿವಾಕರ ರಾಜನು ಮೇಲೆ ದೇವರು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ

ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಶತ್ರು ರಾಜನು ತುಂಬಾ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿರಲು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವು ಆರೋಪವೇ ಕೇಳೋಣವೆಂದು ದಿವಾಕರನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದರಂತೆ ಕೇಳಿದಾಗ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ "ನೀನು ಏನೂ ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಯುದ್ಧಮಾಡು. ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ನಿಗೆ ಜಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂದೇಹಕೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಈಗಾರಿ ಕೂಡಾ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಮೇಳದ ಜೋಸ್ಮವು ನಿಜವೇ ಆಯಿತು. ತಾನು ತುಂಬಾ ಬಲಿಷ್ಠನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಆ ಶತ್ರುರಾಜನು ವ್ಯಕ್ತ ರಚನೆ ಮುಖ್ಯ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಯುದ್ಧ ತೋರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೇ ಭಾರೀ ಬೆಟ್ಟು ತಿಂದು ಆ ಶತ್ರುರಾಜನು ಹಿಡಿದೊಳಗಡೆಕಾಯಿತು.

ಇನ್ನಾವ ಮೇಲೆ ದಿವಾಕರ ರಾಜನೂ ಮುಕ್ತಿ, ಸುಲಭವಾಗಲೂ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಿದೆ ಎನ್ನು ಕುತು. ಚರ್ಚೆ ಯುಂಟಾಯಿತು.

ಕೂಡಾ ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ ಕೂಡಾ ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ
ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ
ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ ಮೂಲಕ

ಸತ್ಯವಂತಳು

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸುಖಮಯವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು. ಅವನ ಮಗನಾದ ವಜ್ರನಾಥನು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬೆಕ್ಕ ಕೆಡೆವೆನ್ನಾಳನ್ನು ಪ್ರೇಮದ ಕೊಡಗಿರಿಸಿದ. ಅವನು ತುಂಬಾ ಚಲಿ ಮೆದುಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಬೆಕ್ಕ ಕೆಡೆಯೆಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

ತಾನು ಬೆಕ್ಕ ಕೆಡೆಯನ್ನು ವದುಮೆಮಾಡುವೆನೆಂದರೆ ತಂದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಅವಳೆನ್ನು ಮೂಢನು ಯೆಂದು ತೋರಿದ ವಜ್ರನಾಥನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಹತ್ತಿರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಮರೆ ಮುಚಿದ ಹೇಳಿ, ಅವನ ಅಲೋಚನೆ ಕೊಡಲು

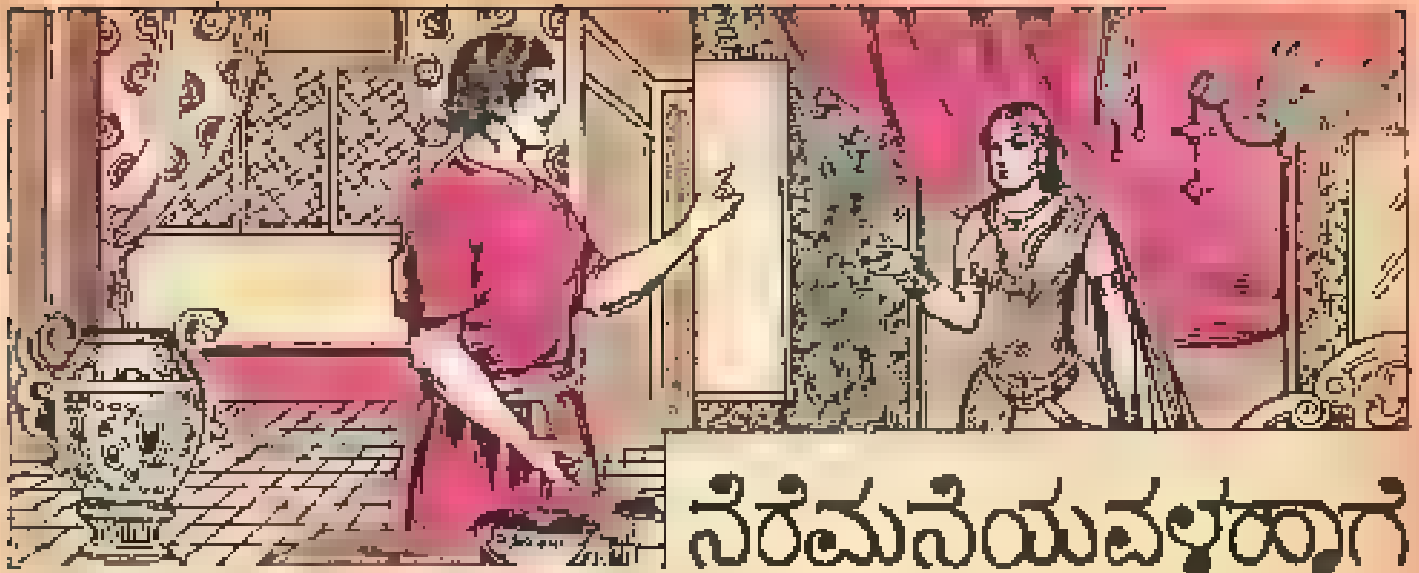
"ಈ ಹುಡುಗಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅವಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹುಡುಗಿ ಎಂದು ಹೇಳು. ಅವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ, ಆಗಲಿರುವೆ" ಎಂದನು ಸ್ನೇಹಿತ.

ಅದರಂತೆ ವಜ್ರನಾಥನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಅವಳು ಕೆಳಗೊಂಡು ತಂದೆಗೆ ಬಂದಳು. "ಅವಳು ನಾನು ಪ್ರೇಮದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹುಡುಗಿ ನಾನು ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗಿ ಗಾಬರಿಮಂಡ "ಇದು ಸುಳ್ಳು! ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹುಡುಗಿಯಲ್ಲ ಬೆಕ್ಕರ ಹುಡುಗಿ!" ಎಂದಳು.

ಕೋಪನಾಥನು ಮಗನ ಕಿವಿವೊಂದನ್ನು ಬಾರಿಸಿ, "ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನೊಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಹುಡುಗಿ ನನ್ನ ಸೊಕ್ಕೆಯೊಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗಿಂತಲೂ ಅರ್ಹರಾದವಳು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಹುಡುಗಿ 'ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯಲಿ' ಎಂದನು.

ನೆರೆಮನೆಯವಳಿದ್ದಾಗ

ಒಂದಿಬ್ಬರು ಲಿಂಗನಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೆ ಒತ್ತಿ, ಪಾರ್ವತಿಗಳು ನೆರೆಮನೆಯವಳಿಗೆ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರೊಳಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಗುಣಕ್ಕೂ, ಜಾನಕಿಯ ಗುಣಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಪಾರ್ವತಿ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಒತ್ತಿವ್ಯಯದ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಸಾರ ಸಾಗಿಸುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಳು. ಜಾನಕಿಯಲ್ಲಿ ಅಸೂನಿಯೇ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾನು ಪಾರ್ವತಿಗಿಂತ ಜೈವಿಕ ದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಳ ಇಚ್ಛೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಶುಭ್ರತೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಳಾದ ಚೆರಾದಷ್ಟೇ ಸಾಮಾನುಗಳಿರುವ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮನೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜೈವಿಕದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. "ಮನೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮ ಪಾರ್ವತಿಯಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕು" ಎಂದು ಇತರ ಹೆಂಗಸರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಜಾನಕಿ ಅಸೂನಿಯಾಗಿ ತಾಳಲಾರದೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಹತ್ತಿರ ಉಪಾಯ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಕಾಣದಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಗಂಡ, "ನಿನ್ನ ಮನೆಯವಳನ್ನು ಮಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನೆಯವಳಿಗೆ

ಗುಂಡಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತೀ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮುಂದಾಗಿ ನೀನು ಏನನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಯವರು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಫರಗೆ ನಿಂತು, ಆ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನೇ ಕೊಂಡುಕೋ, ಆಗ ನಾವು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿಯಾದರೂ ಇರಬಹುದಷ್ಟೇ?" ಎಂದನು.

ಗಂಡ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ ಜಾನಕಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಃಶಾಂತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ತಾನೀಗ ನೆರೆಮನೆಯ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಸಂಸಾರವಾಗಿರುವ ನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಮ್ಮದಿಗೊಂಡಳು.

ಜಾನಕಿಗೂ, ಪಾರ್ವತಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರೊಬ್ಬರೂ ಚಿಂತೆ ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಏನೂ ಅವರಿಗೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೂ ಆ ಊರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಬಂದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಪಾರ್ವತಿ ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಲು ಹೋದಳು. ಪಾರ್ವತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಳೆಂದು

ತಿಳಿದು ಜಾನಕಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಧುವಿನ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಪೂಜೆ ಕೈಬೋಡಿಸಿ ನಿಂತರು. ಸಾಧು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಣಕರಗೊಂಡಂತೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ, "ಇವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ, ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾಗಿರುವ ಆಶೆ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಪಾರ್ವತಿ ತನ್ನ ಸುಂದರನಾದ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿಬಿಳುಬು ಕೊಂಡು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸ ತೊಡಗಿದಳು.

ಈಗ ಜಾನಕಿಯೂ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಾಡಿದಳು. ಪಾರ್ವತಿ ದಿನವೂ ನೆನೆಯುತ್ತ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುವಳೋ? ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯೇ? ತಾನೂ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಗಂಡನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಏನು ಬಿಗುವುಯೋ ಅದೇ ಅಳುಕು ಬಿಗಿಬೇಕು" ಹೀಗೆ ಬೋಚಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಬಿಗುವುಬಿಡುವುದೇ ತನ್ನಗೂ ಬಿಗಿಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರುತ್ತ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸ ತೊಡಗಿದಳು.

ಹೀಗಿರುವ ಕಾಲಕೂಡದೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಮುಠ್ಠಾದ ಗಂಡ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತು. ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೋ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಜಾನಕಿಗೂ ಮುಠ್ಠಾದ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತು. ಜಾನಕಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತುಂಬ ಓದಿದವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಳೆಂದು ಗಂಡನು ಅವಳನ್ನು ತುಂಬಾ

ಮೆಚ್ಚಿದನು. ತಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಗಂಡನೇ ಕಾರಣನಾದುದರಿಂದ ಅವಳು ಗಂಡನನ್ನು ಬಾಯಿ ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿದಳು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳರೂಸಾಗಿ ಇದ್ದವನೊಬ್ಬನು ದೊಡ್ಡಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಜಾನಕಿಯ ಮನೆಗೂ ಕಳ್ಳರ. ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೂಡಿದುದೊಂದು ಹೋದರು. ಈ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನವ್ವತ್ತಿವಳು ಪಾರ್ವತಿಯೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಹಾಯಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳಿಗಾದ ನವ್ವತ್ತಿವಳು ಒಬ್ಬಳಾದರೆ ಅದೇ ಕಹಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಹಾಯಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗಾದ ನವ್ವತ್ತಿವಳು ಸಮಿಪದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಭಾವವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕಹಾಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧುವಿನ ಮಂತ್ರವು ತಿರುಗಿ ಹೊಡೆದಂತಾಗಿತ್ತು. ನೆರೆಯವಳು ಹೀಗಿರುವ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸುವಳೋ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನಗೂ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಈಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಮಾವ ಕಿಡ್ಡಳು ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ದಿನಾ ಸಾವಿರ ರೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಜಾನಕಿ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ದೂವಸೇಂಟವನು ಸಣ್ಣತನ ದಿಂದಲೂ ಮುಗ್ಧನಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದನು. ಅವನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದನು. ಅವನದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸೇ ಆದರೂ ಒಳಿತು ಯಾವುದು ಕೆಡುಕು ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯಿಂದ ಬೈಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಬೈಗಳು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಡವೇ ಆಯಿತು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಳೆಬಾರದುದರಿಂದ ಊರ ಬಾವಿ ಗಳೆಲ್ಲ ಒತ್ತಿಹೋದುವು. ಊರಿನವರು ದೂರ ದಲ್ಲಿದ್ದ ನದಿಯಿಂದ ನೀರು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಒಂದು ದಿನ ಮುಗ್ಧ ದೂವಸನು ಬೀದಿ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರಾಯ ವಿಸಾರಿದ ಹೆಗ್ಗ ಸೊಟ್ಟಳು ಒಂದು ಬಿಂದಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಲಾರದೆ ಹೋರುತ್ತ ಒಂದು ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಂದಿಗೆ ಹೊತ್ತಳು, ಮತ್ತೆ ಅವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟು, "ಏಯ್, ಭಾರವೇ ಎಕೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬಿಂದಿಗೆ ತರುವೋ" ಎಂದು ಓಡಿಕೊಂಡಳು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ದೂವಸನು ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಬಿಂದಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಡ ಆ ಹೆಗ್ಗುಸು ಸಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗಿ, "ಏಯ್ಯೋ! ಪಾಹಿ! ಮಡಿಸೀರು, ಮುಟ್ಟಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿದೆ ಯಲ್ಲೋ" ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ಒಡಿದವನೇ! "ಎಂದ ಬೈಯುತ್ತ ಬಿಂದಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಅವನ ತಲೆಗೇ ಕುರಿದು ಮತ್ತೆ ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಳು.

ದೂವಸನು ಒಬ್ಬಮುಂದೆಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಂದ ಬೇರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೈಗಳು ತಿಂದನು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ದೂವಸನು ಅವನ ಮೊದಲಂತೆ ತರಕಾರಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಒಡುಪ್ಪು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು "ನಿಲ್ಲು 'ಲ್ಲೋ! ಪುಂಡೆ ಪೋರಾ! ಎಷ್ಟು ದೂರ ಓಡಿದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆ. ಎರಡೇಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೊರತು ನಿನ್ನಗೆ ಬುದ್ಧಿಬಾರದು!" ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತ ಓಡಲಾಗದೆ ಎದುತ್ತು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ದೂವಸನು ಆ ಮುದುಕನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ

ಎರಡು ಏಟುಗಳನ್ನು ಅವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು,
 "ಕಷ್ಟಪಡಬೇಡಿ ತಾತಯ್ಯಾ ನಾನೇ ಎರಡೇಟು
 ಬಿಡಿ" ಎಂದನು.

ಯಾವನೋ ದಾರಿಹೋತನು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ
 ನನ್ನು ಹೊಡೆದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಂದುವರಿತು
 ಗೀರಿತ? ಎಂದು ಬೈದು ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು
 ಸಹ ದೂಮನನ್ನು ಬೈದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಹತ್ತಲಾಗದೆ ಕೈಯನ್ನು ಮೇಲಿತ್ತಿ "ಹಿಡೀರಿ,
 ಹಿಡೀರಿ" ಎಂದಳು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ. ಗಂಡನು
 ಗಮನಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋದನು.
 ಗಂಡನು ಕೊಪದಿಂದಿರುಗಿದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು
 ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟನು.

ಮುಂದುವರಿಕೆ, "ಕುಂದಾ! ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯವನೇ ಹೊರತು
 ಕೆಟ್ಟವನಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. "ನೀನು
 ಗತಿ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನು ಪಾಪ ಹೋದ
 ಮೇಲೆ ನಿನಗಾಗಿ ಕುರಿಕರಪಡುವವರು ಯಾರೂ
 ಇರಲಾರರು. ನಿನ್ನ ಏನೂ ಅರಿಯದ ಸರಳ ಗುಣ
 ವನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿಯರು. ನೀನಿರುವುದಷ್ಟೇ
 ಸಹಿಸರು. ನಾನು ಒಂದಿಂಥಾಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ
 ನೀನು ಈ ಅರಿಯದ ಸರಳ ಬುದ್ಧಿಗಾದರೂ
 ಹೋಗಿ ಬಿಡುವೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ನಿನ್ನ
 ಕರೆಯ ಸಹಾಯ ಕೇಳುವೆ" ಹೇಳಿತು. ಬಿಡು
 ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಲು
 ಹೋಗಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಈ ಮೇಲೆ ಅಜ್ಜ ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬದುಕಿಲ್ಲ.
 ಅದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕುರಿಕರ ಮಗನು ಮೌನದ ಮೇಲೆ.
 ಅದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಮನೆಯ
 ಬದಲಿಗಿರುವ ಮೊಂಡಿಕ್ಕೋಳಿನ ಗೋಡೆ.
 ಊರಿಗೆ ಹೋದನು.

ಅವನು ಕಾಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ, ಇರು
 ವಾಗ ದಾರಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಳು ಬಾ
 ನಿಂದ "ರಕ್ಷಿಸಿರವ್ವಾ! ರಕ್ಷಿರಯ್ಯಾ."
 ಅರ್ತನಾದ ಕೇಳುವರೊಡಗಿತು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಡದೇಕೆಯ ದೂಮನಿಗೆ ಕಾಲುತುಡಿಸಿ
 ದೂಮ, ಅದ್ವೈತವೆಂದು ಮನಗಾಳಿಸಿದ.
 ಗಾಳಿ ಹುಡುಗ, ಹಗಿಳಿ ಹುಡುಗ, ಕೆಲವು
 ಬಿಡು ಹುಡುಗರನ್ನು ಕಂಡು, ಕೆಲವು
 ಮರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಾರದಷ್ಟೇ? ಹಾಗೆ
 ಮುಂದೆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕಂಡು, ಕೆಲವು.

ಹೀಗೆ ನೆನಪು ದೂಮನು ತುಡಿಸುವಾಗಲೂ,
 ಇವರು, ಕಾಡುಬದಲಿ ಅರಣ್ಯದ ಮನೆಯ ಮ
 ಬದಲಿ ಅರಣ್ಯದ ಮನೆಯ ಕೇವಲ ಇವರು
 ಬಿಡು ಬದಲಿ ಕೆಲವು ಮನೆಯ ಮನೆಯ ಅರಣ್ಯ
 ಅರಣ್ಯದ ಮನೆಯ ಕೇವಲ ಇವರು ಬದಲಿ
 ಕೆಲವು ಹುಡುಗರು, ಅರಣ್ಯದ ಬದಲಿ ಕೆಲವು
 ದಿಡ ಬದಲಿ ಕೆಲವು ಮನೆಯ ಮನೆಯ.

ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವನು ರಾಜಭಟರೊಂದಿಗೆ
 “ನಾನು ವ್ಯಾಪಾರದ ನಿಮಿತ್ತ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋರಬಿಟ್ಟೆನು.
 ಈ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ದಾಹವಾಗಿ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ
 ನೀರಿದೆಯೋ ಅಂತ ಬಾಗಿ ನೋಡಿದೆನು. ಆಗ
 ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ ಚೀಲವನ್ನು
 ಎಳೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಬಾವಿಗೆ ದೂಡಿದ. ಪುಣ್ಯ
 ಕಾಲ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನೀರಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಬದುಕಿ
 ಬಿಟ್ಟೆನಿ! ಗಾಬರಿಯಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಏನೂ ಬೆಚ್ಚಾಗ
 ಲಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

“ನಿನ್ನನ್ನು ಬಾವಿಗೆ ದೂಡಿದ ಕಳ್ಳ ಇವನೇ ಆಗಿರ
 ಬೇಕು.” ಎಂದು ರಾಜಭಟರು ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ
 ಬೊಮನನ್ನು ಕೋರಿಸಿದರು.

ದೂಮನು ಅಳುತ್ತ “ನನಗೆ ಆದು ಯಾವುದೂ
 ಗೊತ್ತಿಲ್ಲರೇ! ನಾನು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗುವ ಶಬ್ದ
 ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಬಾವಿಯಲ್ಲಿರುವವನನ್ನು
 ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂತಲೇ ಮಾಡಿದೆ. ಆತ ನನ್ನ ಹಸರು
 ಕರೆಯಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಅಂಕ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಅದ್ವಾ ”
 ಎಂದು ದೂಮನು ತನ್ನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಹೇಳಿದನು.

ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವನಿಗೆ ದೂಮನ ತತ್ವ ಮತವು
 ದೊಡ್ಡ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ದೂಮನ ಊರಿನವರೇ
 ಆದವನಾದುದರಿಂದ ದೂಮನ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪ

ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೇಳಿತ್ತು. ಅವನು ರಾಜಭಟರೊಂದಿಗೆ,
 “ನನ್ನನ್ನು ಬಾವಿಗೆ ದೂಡಿದವನು ಈ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ.
 ಅವನು ಇವನಿಗಿಂತಲೂ ಬಲಶಾಲಿ. ಇಲ್ಲದೆ ನನ್ನನ್ನು
 ಬಾವಿಗೆ ದೂಡಿ ಚೀಲ ಕದ್ದವನು ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ
 ಏಕೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನು? ಇನ್ನೂ ಚೀಲವೂ ಇವನ
 ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ವಿಜವಾದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹುಡುಕಿ
 ಹಿಡಿಯೋಣ” ಎಂದು ರಾಜಭಟರು ಬೇಗಬೇಗ
 ಹೊರಟುಹೋದರು.

ತರುವಾಯ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವನು ದೂಮ
 ನೊಂದಿಗೆ, “ನಿನ್ನ ನಗರದ ಹಾನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.
 ನಿನ್ನ ಅವ್ಯ ತಿಳಿದು ಹೋದಳಷ್ಟೆ? ಇನ್ನು ನೀನು
 ಬೇರಲ್ಲಿಯೂ ಬದುಕಲಾರೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾ. ನನ್ನ
 ತೋಟದ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಂಡು ತೋಟದ ಮನೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆಯಂತೆ. ಬಾಯಿಬಾರದ ಗಿಡಗಳು
 ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಇದಿರಾಡುವು. ನಾನು ನೋಡಿ
 ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಬಾ” ಎಂದನು.

ದೂಮನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅವನೊಂದಿಗೆ
 ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ತೋಟದ ಕೆಲಸ
 ಮಾಡುತ್ತ, ಯಾರಿಂದಲೂ ಯಾವ ಬೈಗುಳನ್ನೂ
 ಕೇಳದೆ ಬೆನ್ನಗಿರಲು ಬದುಕಿದನು. ಮದುವೆಯೂ
 ಆಯಿತು ಅವನಿಗೆ.

ದಧೀಚಿ

ಸುಗ್ರಾಮನು ಬಿಡುವ ನಾಡುಗಳ ಮಗನಾದ ದಧೀಚಿ ಸಾರಸ್ವತ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಸಂಗತಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾಪ್ತನಾದನು. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಅವನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದ್ರನು ಅತಿ ಸುಂದರಿಯಾದ ಅಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಈ ಮೊದಲು ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕೊಂಬುಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ರಾಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದವನಾದರೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಭಯವಿತ್ತು. ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಕಂಡರೂ ಅವರನ್ನು ಭಯ ಇಂದ್ರನಿಗೆ. ಅದುದರಿಂದ ಯಾವನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೂ ಇಂದ್ರನು ಅವರೊಳಿಂದ ಅಂಥವರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಭಂಗ ಪಡಿಸಿ ಬಿಡುವನು.

ದಧೀಚಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇಂದ್ರನು ಗೌರವ ನೀಡದೆ ಹೇಳುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲಯವು

ದಧೀಚಿಯ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಭಂಗ ಗೊತ್ತಾದುದರಿಂದ ದಧೀಚಿಯಿಂದ ಸಾರಸ್ವತನಿಂದ ಒಂದು ಮಗನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಅದರೂ ದಧೀಚಿ ಮಹಾ ತಪಸ್ತಾರಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಇಂದ್ರ, ವಿದವಿ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮಾರಿಯಾದಾಗ, ದಧೀಚಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಯನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸಿದನು.

ಅವನ ಇಂದ್ರನಿಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ದಕ್ಷಿಣದ ದಕ್ಷನ ಅಳಿಯನಾದ ಶಿವನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಅಳಿಯನು ಒಬ್ಬನು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ದಕ್ಷನು ಹೋದಾಗ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತರೂ ಶಿವನು ಎಳೆದಿಟ್ಟ, ದಕ್ಷನು ಆ ಕೊಠಡನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಶಿವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ತನ್ನ ಮಗಳು ಸತಿಯನ್ನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಕರೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಸತಿಯು ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ಕುಡಿಯುವ ಅವಮಾನಗೊಂಡು ಅಗ್ನಿಗೆ ಹಾರಿ ಅತ್ಯಹತ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಶಿವನು ಕೊಪಾಪೇಶವಿಂದ ಅತ್ಯುಗ್ರನಾಗಿ, ವಿರಭದ್ರನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವನ ನಾಯಕತ್ವ

ದಕ್ಷ ಪ್ರಮಥ ಗುಗಳನ್ನು ದಕ್ಷವಾಚಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞವು ಧ್ವಂಸವಾಗಿ, ದಕ್ಷನ ತಲೆ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ತರುವಾಯ ದೇವತೆಗಳು ಆಲೋಚಿಸಿ ದಕ್ಷನ ಮುಂಡಕ್ಕೆ ಬಗರಿಸ ತಲೆಯನ್ನು ತಂದು ಅಂಟಿಸಿ ಅವನು ಸಾಯದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದರು.

ದಕ್ಷನಿಗೂ ಶಿವನಿಗೂ ಬಂದ ಈ ವೈರದಲ್ಲಿ ದಧೀಚಿ ಯೊಬ್ಬರೇ ಶಿವನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದವನು. ಹೀಗೆ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ದಧೀಚಿಯ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ.

ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಆಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ದಧೀಚಿಯ ಹತ್ತಿರ ಅಡಗಿಸಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಕ್ಷಸರು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರೆಂದು ದೇವತೆಗಳ ಭಯ. ಒಂದುಸಾರಿ ದೇವತೆಗಳ ಬಹಳ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಆಯುಧಗಳ ಅಗತ್ಯ ಬಲಿಲ್ಲ. ದಧೀಚಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಆಸ್ಥೆಗಳು ಹೇಗೋ ಕಾಣದೆ ಹೋದುವು. ಕಡಗೊಮ್ಮೆ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದರು. "ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟೆನು !" ಎಂದನು ದಧೀಚಿ. "ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊಡಬೇಡಕೆ !" ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ಬಿಡದೆ

ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿರು "ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ಥೆಗಳು ನನ್ನ ಎಲುವುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿ ಹೋಗಿವೆ. ನನ್ನ ಎಲುವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಯುಧಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬೇರೆದಾರಿ ಹೂವುದೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು ದಧೀಚಿ.

"ನೀವು ಒದುಕಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಎಲುವುಗಳ ಆಯುಧಗಳು ಹೇಗೆ ಒಂದಾವು ?" ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ಕೇಳಿದರು.

ಕೂಡಲೇ ದಧೀಚಿ ತನ್ನ ತವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತಾನು ದಗ್ಧನಾದನು. ಅವನ ಎಲುವುಗಳಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಚಕ್ರವನ್ನೂ, ವಶಾಯುಧವನ್ನೂ ಇತರ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದನು.

ದಧೀಚಿಯ ಎಲುವಿನಿಂದ ವಶಾಯುಧಮೂತ್ರವೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಇರಿಲ್ಲದ ಆಯುಧವಾಗಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಇಂದ್ರನು ವೃತ್ತನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾದನು. ಇಂದ್ರನ ಮಹಾಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಹೆದರದವರು ಹೂರೂ ಇಲ್ಲ.

ದಧೀಚಿ ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಮುಂದೆ ಅವಳು ಹೆದದ ಆ ಮಗನಿಗೆ ಓವ್ವಲಾದನೆಂದು ಹೆಸರು.

ಚಂದ್ರಹಾಸ

ಈ ರಸ ರಾಜನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕೊಂದುಹೋದ
ಅವನ ಕೊಡತಿ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಸಹಾಗಮನ
ಮಾಡಿದಳು. ಅವರ ಮಗನಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸನು
ಹುಡುಗನು. ಅವನನ್ನು ಒಬ್ಬಳು ದಾಸಿ ಕುಂಡಲ
ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಯ್ದಳು.

ಕುಂಡಲ ರಾಜನಿಗೆ ವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ
ಮಾಳುಬಂದಿ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ರಾಜನಾಗಬೇಕೆಂದು
ಅರಿತುಕೊಂಡಳು. ಅದರ ಒಂದು ದಿನ ಆಸ್ಥಾನದ
ಜೋಯಿಸನು ಚಂದ್ರಹಾಸನನ್ನು ಮೋಡಿ "ಈ
ಹುಡುಗನು ರಾಜನಾಗುತ್ತಾನೆ !" ಎಂದಳು.

ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಬದುಕಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಮಗನು
ರಾಜನಾಗಲಾರದೆಂದು ದುಷ್ಟಬಂದಿ ಚಂದ್ರಹಾಸ
ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಲು ಕೊಡತನ್ನ ನಡುಮಿದನು
ಅದರ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕೊಡತನ
ಕೈಬಾರದ ಛಾದಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುಬಿಟ್ಟಳು.

907. 5. 7. 1. 1. 1.

ಒಂದು, ಚಂದ್ರಹಾಸನನ್ನು ಮೋಡಿ, ಮಕ್ಕಳಿಂದ
ಮನಾದುದರಿಂದ, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಾಗಿ
ಚೆಲಿಸಿಕೊಡಗಿದನು. ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಸಾಯ
ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮುಷ್ಕುಟುದ್ದಿ ಅವನನ್ನು
ತನ್ನ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಡನು.

ದಂಪ್ಪ ಒಂದಿದ್ದು ಮಗನೊಬ್ಬ ಮದನನು ಒಂದು
ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ರಾಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದನು. ದಂಪ್ಪ
ಒಂದಿದ್ದು ಒಂದು ವಕ್ರವನ್ನು ಬರೆದು, ಅದನ್ನು
ಜೀವ್ಯಪಾಸನ ಮೂಲಕ ಮದನನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ
ದನು. ಚಂದ್ರಪಾಸನು ರಾಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ
ಮನೆಯ ಅವರೋದ್ಯೋಗಿ ಹೋಗಿ, ಬಳಲಿ
ಯಿಂದ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿ

ದುಷ್ಕೃತಿಯ ಮಗನಾದ ವಿಷಯ ತನ್ನ
ಆತ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಎಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದವ
ಚಂದ್ರಹಾಸನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿಸಿ, ಅವನ
ಹತ್ತಿರದಿದ್ದ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಓದಿದಳು. ಅದ
ರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೆ "ವಿವ" ಕೊಡಬೇಕೆಂದು
ಒರೆದಿದ್ದಳು. ಅವಳು "ವಿವ" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು
"ವಿವಯ" ಎಂದು ತಿಲ್ಲಿಟ್ಟಳು.

ಕರುವಾಯಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಮದನನ ಬಾಗಿ
ಹೋಗಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಲ್ಲಿ
ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡಿ
ದ್ದುದರಿಂದ, ಮದನನು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಮದುವೆ
ಮಾಡಿದನು.

ಈ ಪಥವು ತಿರುಗಿ ಹೋದ ಕೂಡೆ ದುಷ್ಕ
ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಸಾಯುವ
ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಈ ದಿನವು ಅವನು
ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

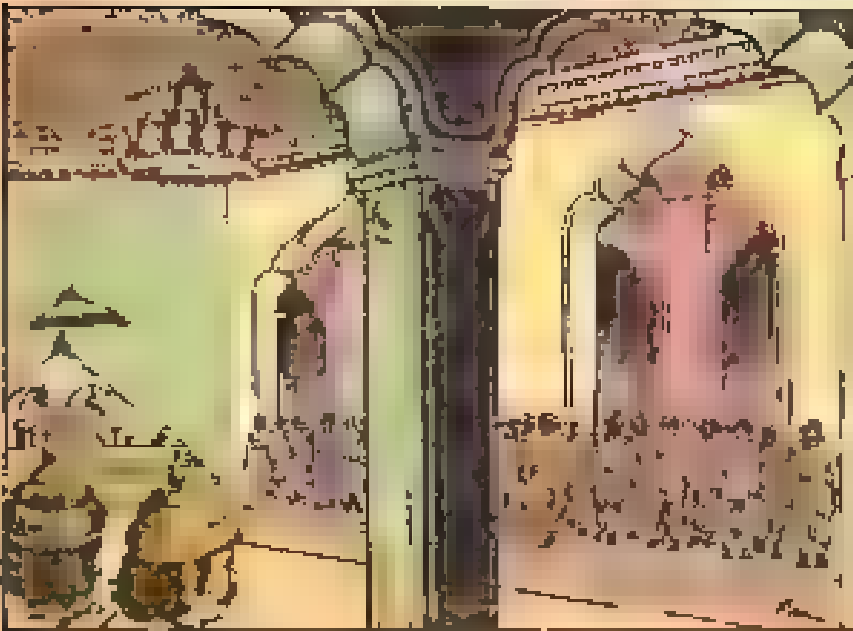
ದುಷ್ಕಬುದ್ಧಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನೊಂದಿಗೆ. "ಈ ದಿನ
ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಂದಿನಿಂದಲೂ
ಈ ದಿನವು ಧರ್ಮದ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ದಿನ
ಮಾತ್ರವೇ ಈ ದಿನವು ಮರಣದ ದಿನವಾಗಿದೆ"
ಎಂದನು. ಈ ದಿನ ಚಂದ್ರಹಾಸ
ನೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮದನನು
ಕೇಳಿದನು.

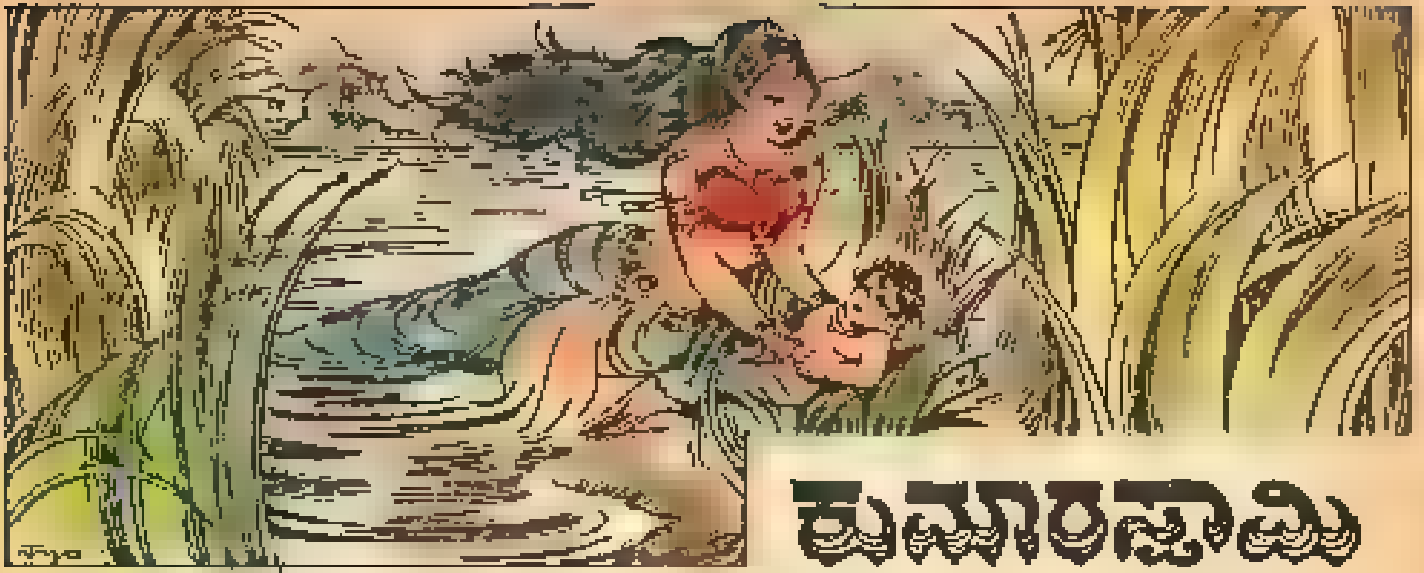

ಅಧಿಕಾರಾತ್ಮಿಯ ಹೆಣೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಹೊರಬಿಡಲಿರುವಾಗ ವಿವರವಾಗಿ ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಚಂದಿಕಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಡುವೆಂದು ತಡೆದಳು. ಅವನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾನು ಹೋಗಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮದನನು ಯೋಚಿಸು. ಆಲಯದಲ್ಲೆ ತಾವಿಷ್ಟ ಹಂತಕರು ಮದನನನ್ನು ಕೊಂದರು.

ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲವಾದುದು ನೋಡುವಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮಗನೇ ಸತ್ತುದನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖಪಟ್ಟು ಎದೆಬಿಡಲೆಂದು ಸತ್ತುಹೋದನು.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೂಡಾ ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಭುದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ರಾಜನ ಅನಂತರ ಚಂದ್ರಹಾಸನೇ ರಾಜನಾಗಿ ಚರಕಾಲದ ವರೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ರಾಜನೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದನು.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ

ಮನ್ನಣೆ ದಹನವಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಶಿವನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು, ಪಾರ್ವತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಅಗ್ನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಅಗ್ನಿಯೂ ಅದನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಗಂಗೆಗೆ ಒದಲಾಯಿಸಿದನು. ಗಂಗಾನದಿ ಆ ಗರ್ಭವನ್ನು ತನ್ನ ದಡದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಜೊಂಡು ಹುಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಗರ್ಭ ಬೆಳೆದು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಹೀಗೆ ಜೊಂಡು ಹುಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಆರು ಮಂದಿ ಕೃತ್ರಿಕಿಯರು ಹಾಲುೂಡಿ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಅದುದರಿಂದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಆರು ಮುಖಗಳೆಂದೂ, ಪಣ್ಣುಖನೆಂದೂ, ಕಾರ್ತಿಕೇಯನೆಂದೂ ಹೆಸರುಗಳೆಂಟಾದುವು. ಸಪ್ತ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಹೆಂಡತಿಯರಾದ ಏಳುಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಆರುಂಧತಿಯ ಹೊರತು, ಉಳಿದ ಆರುಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಾಲುೂಡಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ ಇದೆ. ಅವರೇ ಕೃತ್ರಿಕಿಯರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಕ್ರಿವುರಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಬಿಲ್ಲು ಇದ್ದಿತು. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಅದರ ನಾರನ್ನು ಹಿಡಿದಳೆದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಸಪ್ತಕವಾಯಿತು. ಆಗ ಎರಡು ದಿಗ್ಗಜಗಳು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುವಂತೆ. ಆಗ ಆ ಹಸುಕಂದನು ನಾಲ್ಕು ಆ ದಿಗ್ಗಜಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹಾಗೆ ಹಾರಿಸಿ ಅದುತ್ತಾ ಕೇಕೇ ಹಾಕಿದನಂತೆ.

ಓಹ್ನನು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ "ಇವರೇ ನಿನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಯರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ದೇವೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ವಿರಾವತದ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸಂಕ್ಷೋಭಗೊಂಡು ನಡುಗಿತು. ಅವನು ಕೈಕಾಲಾಡಿಸುವಾಗ ಪರ್ವತಗಳು ನಡುಗುತ್ತಿರಲು, ಮುನಿಗಳೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ಹೆದರಿ ಇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ, "ಈ ಕುಮಾರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ

ಇಂದ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡ ಪುಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದ ಬಿಡು" ಎಂದು ನಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಂದ್ರನು ಸಪ್ತ ಮೂಕೈಯರನ್ನು ಕರೆದು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಒರಲು ಹೇಳಿದನೊಂದೂ, ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ತಾಯಿಗಳಾಗಿರಲು ಸಿದ್ಧರಾದವರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯಿದೆ. ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ ಆ ತಾಯಂದಿರನ್ನು ಬಾಲಗ್ರಹಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನಂತೆ.

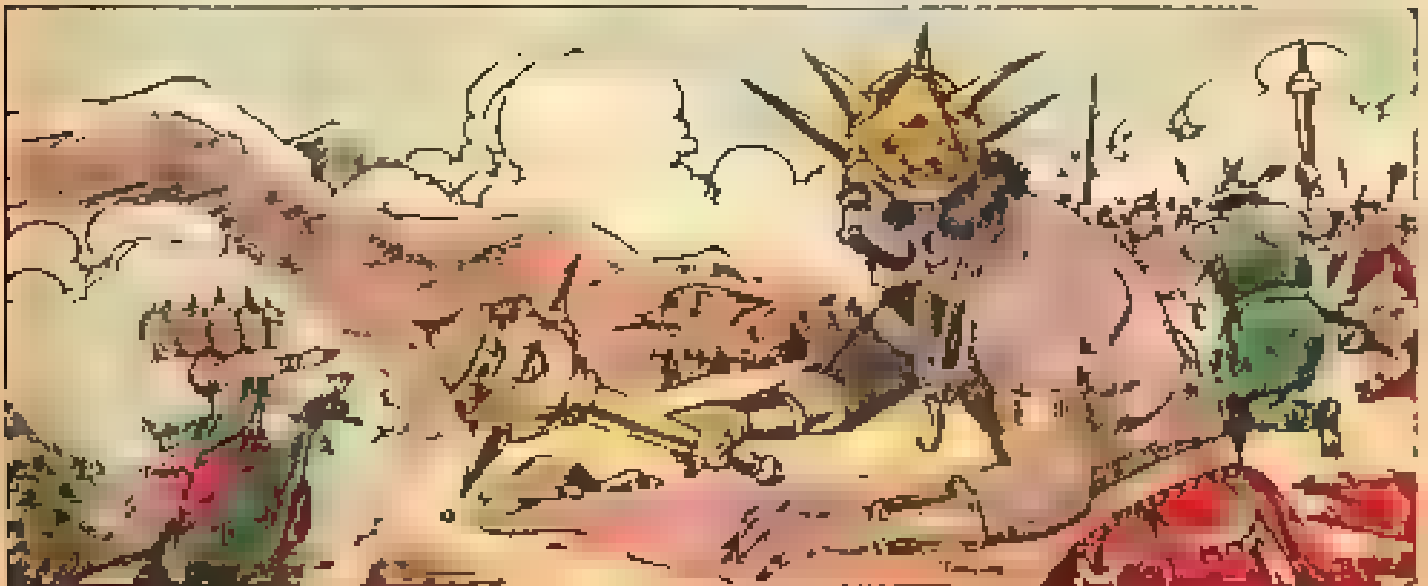
ಸಪ್ತ ಮೂಕೈಯರಿಂದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಾಗಾದೆ. ಇಂದ್ರನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಗ್ಗು ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅದು ಕುಮಾರನ ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ತಗರಿ, ಅದರಿಂದ ಮೇಕೆಯ ಮುಖವುಳ್ಳ ವೈಶಾಖನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ವೈಶಾಖನು ಹೊನ್ನೆಗೆ ಅನೇಕ ಗಣಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಈ ಒಗೆಯ ಕುಮಾರರಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂದ್ರನು ಹೆದರಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೇ ಶರಣು ಬಿಡನು.

"ನನಗೇನು ಬೇಕು?" ಎಂದು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ನೀನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಪಾಲಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಇಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನು ನೀನೇ ತೆಗೆದುಕೋ" ಎಂದು ಇಂದ್ರ. "ನನಗೆ ನನ್ನ ಇಂದ್ರಪದವಿಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ. "ಹಾಗಾದರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನೀನೇ ಸುಖಾನಂದಕನಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದು ಇಂದ್ರನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಾದ ಕೂಡ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ ಅನೇಕಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಶೂರವದ್ವಾಸುರ ಅಂಭಕಾಸುರ ಮೊದಲಾದವರು ಪ್ರಮುಖ ದೈತ್ಯರು. ರಾಕ್ಷಸರ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾವರವಾಗಿವೆ ಕ್ರೌಂಚ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ ಛೇದಿಸಿದನು.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಸಾಧಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ವಿಜಯವೆಂದರೆ ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದುದು. ತಾರಕಾಸುರನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಗಡಗಡ ನಡುಗಿಸಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ತಾರಕಾಸುರನ ಪ್ರತಾಪವು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಮನಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ತಾರಕಾ ಸುರನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಸಹಜವಾಗಿ ತುಟ್ಟವ ಯೂರಿದರೂ ಈಗ ಮರಣಬಾರಿಯಂತೆ ಎರಲಾಯಿತು. ಬೋಕುಟಕನಾಗಿದ್ದನು. ಬ್ರಹ್ಮನ ವರಕ್ಕೆ ಭಂಗವಾರ ವಂತೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಯು ಜನ್ಮವು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

భయ అందరే?

హిందీ ఒండవలెందు కాదిన నడువినల్లి ఒందు
కొళచిత్తు, ఆ కొళచ బదియల్లి చిక్కదొందు
మానే ఇద్దితు ఆ మనేయల్లి ఒక్కళు ఒడ హేళు
వాస మూడికొండిద్దళు.

ఆవర గండను బేటిగి హేళదరే ఉందిరుగి
యూవాగ బరువనోజు హేళవంతిల్లి ఆవళు
తనగిరువ ఒక్కసో మగమొందిగి ధ్యయవాగి
ఇరుత్తిద్దళు. ఎల్లా మృగగళగూ ఆ తాయీ
మగుదిద పరిజయవిద్దుదరింద వినూ భయ
విరల్లిల్లి. ఆవళ మగన హేసరు సుమంత, ఆవన
వేళి తాయీగి అవర మమత, త బా మార్డు.

ఒందు దిన రాత్రి సుమంతనూ తాయీయూ
ఆ చిక్క మనేయల్లి నిద్ద మూడికొండిద్దరు.
గండను బేటిగి యోగిద్దను. ఆగ మళిగాలి.
ఇద్దక్కద్ద హాగి గాళి మళి మింజు సిదిలు
ఎల్లవూ పూరభవగాబిట్టితు.

ఆ తబ్బగళంద మోదలు తాయీగి ఎత్తర
... సుమ. ఆవళు మగనన్న నిద్దయింద ఎట్టి
సిదళు. "అబ్బ! విన మింజు! ఎంథ గాళి

సుమంతనూ! ననగి భయమగుత్తుడ. ఆ బిలి
బాగిలు ముట్టి బాప్తు" అందళు తాయీ.

కుమంతను తాయీయ మూతు కేళి గుత్తు
మొత్తలూ నోడిదను. తాయీయ బాయీ
యింద హేరతి 'భయ' ఎదు మూవన్న ఆవను
కేళువదు ఇదే మోదలనా సూరి. "అంతరే
ఆవను "కిటికి మూక్కత్తేనే. భయవాగిద అంద
యల్లా? ఎల్లిదే భయ? హేగిరుత్తే ఆదు?
కిటికియింద ఒళిగి బరుత్తేయ? ఒందరే వినూ
మూడుత్తే?" ఎందు కేళిదను.

తాయీ మగన పుత్తేగి లుత్తరవేణూ కొడదే
మంగుళు నక్క. "నిన్న పుత్తేయూ ఆయితూ,
నిజనూ ఆయితూ. కిటికి మూక్తి మలగు స్థస్థ"
ఎందు హేళి తానూ కంబళి ముసుకేళదుకొరిమ
మలిగిదళు.

సుమంతిగి కృత్తిమవలిల్లి ఆ భయవన్న
వేళడవేళింబ కుతుకలదల్లి ఆవనిగి నిద్దయ. ఆ
ఒరల్లిల్లి. మేల్లినే ఎదు బాగిలు ముట్టిదను
ఆగ గాళి నిడరూ మళి బినుగుత్తిత్తు ఆవను

ಕತ್ತರೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ತಡಕಾಡುತ್ತ, "ಎಲ್ಲ ದ್ವೀಯಾ ಭಯಾ! ಹೇಗಿದ್ದೀ?" ಎಂದು ಕೂಗಿ ತೊಡಗಿದನು. "ಭಯಾ! ಭಯಾ! ಹಿ ಭಯಾ!" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

"ಹೊರವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಯಾ! ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾರು ಬಿಡುವರೋ ಅಂತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಷ್ಟ ಬಂದು" ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಕೈ ನನ್ನ ಹಗಲು ಬೇರೆ ನೆಲ್ಲಿಯೊ ನಾನು ಉಯ್ಯಾಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಸುಮಂತನು ಆ ಶಬ್ದವು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಬಿಡಿದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹುಣ್ಣು ಹೊಕ್ಕಿದ್ದರು. ಅದೇ ಮುಂದೆ ಅಜ್ಜವ ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಉಯ್ಯಾಡೆ ನೆಲೆಗೊತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಳಗಿಂದ ಹೊಕ್ಕಿನ ಅಳುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ತ್ತಿದ್ದರು. ಸಹಜವಾಗಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿದ್ದರು.

ಇ ಸಂಗತಿ ಅರಿಯದ ಸುಮಂತನು ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಏರಲು ಬಿಟ್ಟನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಸುಮಂತನನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೊಡು ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು.

ಆಗ ಸುಮಂತನಿಗೆ ಕೊಪ ಬಂದುದರಿಂದ ಕೈಗೆ ಇಂದ ಅವಳ ತಲೆ ಗೊದಲನ್ನು ಹಿಡಿದಳೆದನು. ಅವರಿಂದ ಆಯ ತಕ್ಕ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಆ ರಾತ್ರಿ ಸುಮಂತನು ಕೊಡುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹೋದುವು. ಅವಳು ಕುಯ್ಯಾಡೆಯೊಳಗೆ ಕೂಗುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡಿ ಹೋದಳು.

ಸುಮಂತನು ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಉಯ್ಯಾಡೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮಗುವೂ ಇಲ್ಲ. ಬರೀ ಕಾಡು ಸುಮಂತನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾತ್ರಿ, ಹೊಳಗಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಿತ್ತು. ಮಳೆ ವರ್ಷ ಸುತ್ತು ಕಾಡು ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಂತನು ಭಯವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಸಾಗಿದನು.

ಬಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲ ಮಂದಿ ಕಳ್ಳರು ಸುಮಂತನನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, "ಯಾರೋ ನೋಡು? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕೂಡಾ ಹಾರಲು ಹೆದರುತ್ತದೆ. ರಾಜನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನೇನೋ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯಲ್ಲಾ? ಏನು ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲಿ? ಯಾರೋ ಬಂದಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಅದೇ ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲಾ? ಭಯಾ ಅಂತ? ಅದು ನಿಮ್ಮ ತನ್ನ ಕೆಲಸವೇನು?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಡು ಬಿಡಿದ. ಎಲ್ಲಿಂದ? ತೊಡಕು" ಎಂದು ಸುಮಂತ.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ನಗುಬಂದಿತು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ಬಂದು ಮನೆಯನ್ನೂ

ಲಿಪ್ಪಣಿಕೆಯನ್ನೂ, ಗೋದಿಹಿಟ್ಟನ್ನೂ ಸುಮಂತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಅಕ್ಕೋ, ಆ ಮರಗಳ ಗುಂಪಿನಾಚೆಗಿರುವ ಸ್ವಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹೋಗಿ ಈ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ರೊಟ್ಟಿ ಲಿಪ್ಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಬೇಕಿರುವಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಭಯ ಅದರ ವಿಮೂಢತೆ ತನ್ನಂತೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೋ" ಎಂದರು.

ಸರಿಯೆಂದು ಸುಮಂತನು ಸ್ವಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹೋಗಿ, ಹಿಟ್ಟು ಕಲಸಿ ರೊಟ್ಟಿ ಲಿಪ್ಪಿಸಿ ಕಲ್ಲೊಲೆ ಮಾಡಿ, ಶವಸುತುವ ಬೆಣಿಯಿಂದ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿ ಯನ್ನು ಕಾಯಿಸಿ ತೊಡಗಿದನು.

ಆಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಒಂದು ಕೈ ಅಪ್ಪುದ್ದಕ್ಕೆ ಬಾಚಿ "ಹುಡುಗಾ! ನಡಗೊಂಡು ರೊಟ್ಟಿ ಕೊಡಪ್ಪಾ, ರುಚಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಿತು ವಿಕಾರ ಸ್ವರದಿಂದ.

ಕೆಲಸದಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ಸುಮಂತನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ "ನಿನಗೆ ರೊಟ್ಟಿ ರುಚಿ ತೋರಿಸಬೇಕೇ? ನನ್ನವ್ವ ಮಾಡಿದ ಹಿಟ್ಟೋ ಇದು!" ಎನ್ನುತ್ತ ಲಿಪ್ಪಣಿಗೆ ಯಿಂದ ಆ ಕೈಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಕೂಡಲೇ "ಹಾರೋ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೈ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರಸಾರವಾಯಿತು.

ಎಲ್ಲಾ ಹಿಟ್ಟನ್ನೂ ರೊಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಸುಮಂತನು ಅವುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಸುಮಂತನ ನಿರ್ಭಯತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ದಿಗಿಲಾಯಿತು.

"ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲವ್ವ, ನಿನಗೆ ಭದ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮಿಂದಾಗದು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೇಗಗೇ ಹೋಗಿಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ! ನಮ್ಮ ಸುದ್ದಿ ಹೊರಗೂ ಹೇಳಬೇಡವೇ. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ನಿನ್ನಿಗೇ ಇರ ತ್ತೇವೆ, ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ತಪ್ಪಾ!" ಎಂದರು ಕಳ್ಳರು.

ಸುಮಂತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದಾಗ ಒಬ್ಬಳು ಮುದುಕಿ ಅವನಿಗೆ ಇದಿರಾದಳು. "ಓತ್ಕೈ ಹುಡುಗಾ ಒಬ್ಬನೇ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವೇ? ಯಾವ ಊರಿಗಿರುವನು? ಎನು ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲಿ? ಏನನ್ನೋ ಹುಡುಕುಪೆಯಲ್ಲಾ? ಏನಾಯಿತಪ್ಪಾ?" ಎಂದು ಆ ಮುದುಕಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಸುಮಂತನು ತನ್ನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ "ಅಯ್ಯಾ, ಆ ಭಯ ಎಂಬುದು ಹೇಗಿರುವದೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ಇದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು, ಇರುವ ಜಾಗ ನಿನಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?" ಎಂದನು.

ಅವ್ವ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ನಗುತ್ತ, "ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ನನಗಿಬ್ಬಳು ಮೊಮ್ಮಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಾ ಅವಳು ನಿನ್ನ ಆಶೆ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾಳೋ ನೋಡುವೆ. ಅವಳು ಎಂತೆಂಕೆಹುದನ್ನೋ ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ ಅವಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಆಶೆ ನೆರವೇರಬಹುದು. ಬಾಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ

ಹಿಂದೆ" ಎಂದಳು. ಸುಮಂತನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೋದನು. ಕಾಡಿನ ಕೊನೆಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಮನೆ. ಅವಳ ಮೊಮ್ಮಗಳು ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಕುಮಂತನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ, "ಓ! ಅವರ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಕುಮಂತನಿಗೆ ಲಾಟ ಬಡಿದವಳು. ಸುಮಂತನು ಅವಳನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿ ದಾಯಿಗಿರುವುದರೊಳಗೆ ಅವಳ ಮೊಮ್ಮಗಳು, "ತಡಿತರಾದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ ಹಿಂದೆ" ಎಂದು ಒಂದು ಮುಚ್ಚಳದ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವನ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಅವರವರಿಗೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿದಳು. ಮತ್ತೆನೋ ತರುವವಳಂತೆ.

ಸುಮಂತನು ಈ ಪತ್ರದ ಮುಚ್ಚಳ ತೆರೆದನು. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಅವರ ಮಗನಿಗೆ ಗುಟ್ಟು ಮೊದಲು ತಿಳಿದು ಹೋದದ್ದು.

"ಸುಮಂತನು ಹೆದರಿ "ಆ" ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಬಂದಿರುವನು. ಭಯವೆಂದರೇನೆಯೂ ಅರಿಯದ ಸುಮಂತನು ಆ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದ ಕೆಳಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ

ಹಾರಿಹೋದನು. ಎಂದೇ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಮೊಮ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ನಗುತ್ತ, "ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ ಭಯವೆಂದರೆ ಹೇಗೆಯೋ ಅಂತ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಇದೇನಾ ಭಯವೆಂದರೆ? ಏಕೆನಾ ಹಾರಿ ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದೇನಾ? ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಇನ್ನೂ ನಾನು ಅಷ್ಟು ಬಳಗ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀವಿರೋ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಖವಾದ ವಾಗುತ್ತೆ" ಎಂದನು ಸುಮಂತ.

ಗುರುಸರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದ ಅವಳ ಮೊಮ್ಮಗಳೊ ಸುಮಂತನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ಮಗನನ್ನೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆ ತಾಯಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದವರೆಂತೆ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು.

ಮತ್ತೆ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸುಮಂತನ ತಂದೆ, ಭರ್ಜರಿ ಬೇಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲಸ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅವಳ ಮೊಮ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯೂ ಆಯಿತು. ಸುಮಂತನು ಗಟ್ಟಿಗಿ, ಯಾವ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

ರಾಜನ ನೆನಪು

ಪ್ರೂಢ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನೆಬರಾಜನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು, ಭದ್ರ ವೇಷದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಡುವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಏನು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಬರಲು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ತಿರುಗಾಡಿ ಬಂದ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ "ಪ್ರಜೆಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಾ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಭುಗಳೇ" ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುವಿವಾಗಿರುವರೆಂದು ರಾಜನು ಅಂದಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಂದ್ರಸೂಸು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ತೀರಿ ಹೋಗಿ, ಅವನ ಮಗ ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕೈ ಕೊಂಡನು. ಅವನು ಕೂಡಾ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಯಲು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಮೂರು ವೇಷದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಡುವಿಗೆ ಕಳುಹಿಸ ತೊಡಗಿದನು.

ಮುಂಚಿನ ದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಡುವೆ ಹೋದ ಆ ಮಂತ್ರಿ ಮೂರನೇ ದಿನ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು,

"ಮಹಾರಾಜೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ಎತ್ತರವುರಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಬೇರಿದನು.

ಅದರ ಮರುದಿನ ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ತಾನೇ ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಎತ್ತರವುರಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಲು ಬೆಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ರಾಜನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಎತ್ತರವುರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳೆಯ ರಹದಾರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದನು. ದಾರಿಯ ಇಬ್ಬದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆರಳು ಕೊಡುವ ಸಾಲ ಮಂಡಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳೆಯ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನೂ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಂಟಪಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು.

ಇದಾಗಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಮೇರೆ ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಮತ್ತೊಂದು ಪಾರಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಬರಲು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮಂತ್ರಿ ಮೂರುವೇಷದಲ್ಲಿ ದೇಶಮೊಳಗೆ ತಿರುಗಾಡಿ ಬಂದು "ಮಹಾರಾಜನೇ, ಅವಂತೀಪುರದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದನು.

ಕಾಂತಾಲು

ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಪೆಪ್ಪ
ಮರೆಯುತ್ತೋಡು ಅವಂತಿಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಹೋದನು
ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಖರೀದಿ ಪೆಕರ್ಯ
ಎಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಒಳ್ಳೆಯ
ಉಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಒಹದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗು
ತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ತೀರದ ಮೊಲ ರಾಜನು ಅವಂತಿಪ್ಪರ
ದಲ್ಲಿ ಅಸೇಕ ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ ಬಾವಿಗಳನ್ನೂ ತೋಡಿಸಿ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ನೀರು ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು. ಇಂದ್ರವರ್ಮನ
ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ
ಮಾರುವೆಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಡುವಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.
ಮಂತ್ರಿ ವೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾ ತಿರುಗುಡಿ ಬಂದು. "ಮಹಾ
ರಾಜರೇ, ಕಾಂಚನಪುರದ ಹೊರತು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ
ನೀಡ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹೇಳುವ
ದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

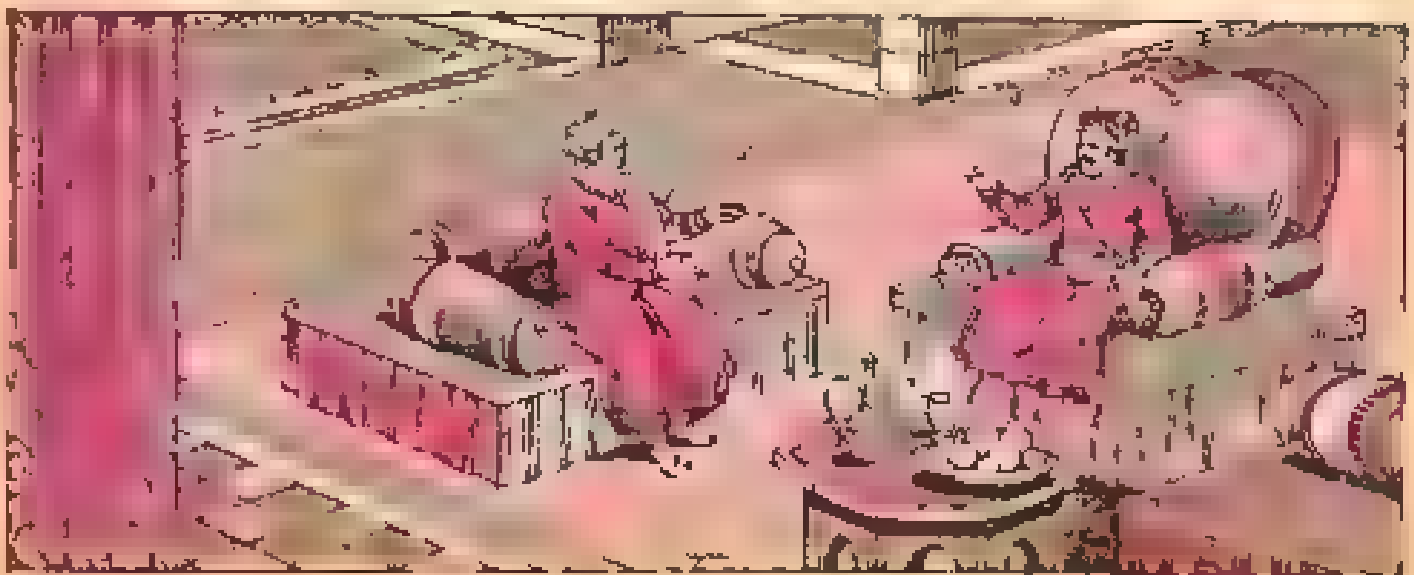
ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಬೇರೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಕಾಂಚನಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಿರುವ
ತೊಂದರೆ ಏನೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.
ಕಾಂಚನಪುರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂತೆ ನಡೆಯು
ತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು
ಪದಿಯನ್ನು ದಾಟಬೇಕು. ಆ ನದಿಗೆ ಸಂಕವಿಜ್ಞರರಿಂದ
ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು

ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿಸಿ, ಕಾಂಚನಪುರದ ಸಂತೆ
ಹೋಗಿಬರಲು ನದಿಗೆ ಬಲವಾದ ಸಂಕ ಕಟ್ಟಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ಮೊಲ ಇಂದ್ರವರ್ಮನ
ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ವೆಪಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದುಬರಲು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಈಸಾರಿ ಮಂತ್ರಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಬಂದು ಬಹಳ
ಆದರೋಳವೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ. "ಮಹಾರಾಜನೇ, ವೆಪ
ದಕ್ಷಿಣವೂ ಮೂಲೆದಕ್ಷಿಣವೂ ಯಾರೂ ತಮ್ಮನ್ನು
ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಮಾತಿಗೆ ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ನೆಗಾಡುತ್ತ.
"ಮಂತ್ರಿನಿ, ಇದು ಕುಂಟಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ
ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ
ನನ್ನಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿವೆಂದೇ
ಅರ್ಥ. ಅವರಕ್ಕೆ ಸುಖವಾಗಿರಲಾರ ಪ್ರಜೆಗಳು ಏನು
ಬೇಕಾದರೂ ರಾಜನನ್ನೇ ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ
ಇವರಿಗೆ ರಾಜನ ಮೊಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ
ಯೆಂದಾಯಿತು. ಬಯೆಗಳಿರುವ ಮನುಷ್ಯರು
ದೇವರನ್ನು ನೆನೆಯುವ ಹಾಗೆಯೇ ಪುರಜನರು ರಾಜ
ನನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜನನ್ನು ದೇವನನ್ನು
ಮರೆತ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ
ಆಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕುಡಿಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯವು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ"
ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದನು.

ನಂಬುಗೆ

ಹೊರಿದ ಗವೀಷರ ಎಂಬೊಂದು ಗ್ರಾಮವಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬ ವೈದ್ಯನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಆತನ ಕೈ ಗುಣವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಾದರೂ ಆತನ ಇದಿರನ್ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಲುತ್ಪ. “ನೀವು ಸಾಧಾರಣ ವನುಷ್ಯರಲ್ಲ. ಅಪರ ಧನ್ಯಂತರಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಕೈ ತಗಲಿದರೇ ಸಾಕು; ಎಂತಹ ರೋಗವಾದರೂ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಓಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ!” ಎಂದರೆ, ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ “ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಇಲ್ಲಯ್ಯ, ನನ್ನನ್ನು ಮೀರಿಸುವಂತಹ ವೈದ್ಯರು ಸುತ್ತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ, ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿರುವ ನಂಬುಗೆಯ ಗುರಿಯಿಂದಲೇ ರೋಗ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ” ಎನ್ನುವನು.

ಅವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ವಿನಯ ಶಾಲಿಯೆಂದೂ ಗರ್ವವಿಲ್ಲದವನೆಂದೂ ಅವನ ಹೆಸರು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೇ ಆಯಿತು. “ಧನ್ಯಂತರಿಯ ಹಸ್ತವಾಸಿ ಪಡೆದವನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಾ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದುದಿನ ಸ್ವಯಂ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರೀ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ವಾಂತಿಯೂ ಶುರುವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಸಹ ಮಂದಿ ಒಂದು ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲವರು ಅವನಿಗೆ ತಮಗೆ ತಿಳಿದ ಔಷಧವನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು, “ಮಹಾ ವೈದ್ಯರಾದ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೃರ ವೈದ್ಯವೇತಕ್ಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಿಕೆಯ ಸಂಚಿಯಿಂದ ಯಾವ ಔಷಧ ತೆಗೆಯ ಬೇಕೆನ್ನುವಿರಿ ಹೇಳಿರಿ. ತೆಗೆದುಕೊಡುತ್ತೇವೆ” ಎಂದರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಏಕದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹೇರಳ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೆಂಬ ವೈದ್ಯರಿಧಾರರು ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ತಂದರೆ ಬೆನ್ನಗಿರುತ್ತೆ” ಎಂದರು. ವೈದ್ಯನು ಸಂಕಟ ವಡುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೊಂದು ತಮಾಶೆಯಾಗಿರೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ.

ಹೇರಂಬಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ಜೊಪ ಬೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆತನು ದೊಡ್ಡ ವೈದ್ಯನೆಂದು ನಂಬುವವರಲ್ಲಿ ಹೇರಂಬಶಾಸ್ತ್ರಿಯೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನು. ಆ ದು ದ ರಿಂದ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಊರವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದು

ಗಾಡಿಮುಡಿಸಿ, ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಇರುವ ಗಾಡುಗಳನ್ನು
ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೊರಟುಹೋಗುವ ನೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಬಾಗಿಲಿಗೆ
ಬಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋಗುವುದನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅತನು
ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ಇದ್ದ ಮರುಳೆಯ ನಂಬ ವೈದ್ಯನ ಬಳಿಗೆ
ಹೋಗಿರುವನಂತೆ.

"ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಮರುಳೆಯ ವೈದ್ಯನ
ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಕೂಡ ಕೂಡ
ಮರುಳೆಯ ನಂಬಿಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಪದವಿಯ
ಕೂಡ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆಯುವ
ವೈದ್ಯನು ನನಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಾರನು?"
ಎಂದುಕೊಂಡು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಉರಗಿ
ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಮರುಳೆಯ ವೈದ್ಯನ ಮನೆಯ ವರಗೂ ಗಾಡಿ
ಹೋಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ
ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಗಾಡಿಯಿಂದಿಳಿದು, ತನಗೆ ಸಹಾಯಕ
ರಾಗಿ ಬಂದವರೊಂದಿಗೆ ಕಾಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತ
ಮರುಳೆಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತಲೆಬಿಡಲು.

ಅಗ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ ರೋಟಿನ ಧೂಳಿ ಕೀಳಿ
ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಜನರು

ಕೂಡಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು
ಇರುವುದನ್ನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ನೋಡಿದನು.

ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅತನುಬದಿಗೆ, "ಎನಾದುತು?"
ಮರುಳೆಯ ವೈದ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟ ಪದವಿಯ
ಯಾವನಾದರೂ ರೋಗಿ ತಿಳಿದು ಇರಿ ಹೋದನೋ?"
ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು.

ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಪರಿಚಯ
ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಮಾತಿಗೆ
"ಬೇರೆ ಮೂರನೇ ಅಷ್ಟಿ ಸ್ವತಃ ಮರುಳೆಯಾಗೇ
ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಅವನು ಕಳೆದ ಗಾಡಿಯಿಂದ
ಮಾತು ಬಂದಿತು. ಮನೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟು ದೂರ
ರೋಗಿಗಳಿಗೂ ಮೂಲ ವೈದ್ಯ ಮೂಡುವುದರೂ
ತನ್ನ ಮಂತ್ರದ್ವಾರ ತನಗೇ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ
ಹೋಯಿತು. ಮೂಲದ ರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಂತೆ.
ಅತನು ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟ ಪದವಿಯ ಬಿಡುವು ಹೊರಟು
ನಂತೆ. ಅಗಲೇ ತುಂಬಾ ತಡವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.
ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಪೂಜಾಬಿಟ್ಟನು ಪೂಜೆ" ಎಂದನು.

ರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು
ನೋಡಿ, ಹೋಗುವುದು, ನನ್ನ ರೋಗಕ್ಕೆ ಮಾತು
ಔಷಧ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ
ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬಂತು" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ
ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

Die Unterzeichneten erklären, dass sie sich mit dem Inhalt der vorstehenden
Dokumente einverstanden erklären und dass sie die darin enthaltenen Angaben
als wahr und richtig anerkennen. Sie verpflichten sich, die in den Dokumenten
enthaltenen Angaben zu wahren und sie nicht zu veröffentlichen.

* "ಈ ಹೂ ಬಿಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೃತ್ಯ ಕೃತ್ಯ ಇ ಹಿತಕರವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಹಿತಕರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಗುತ್ತಿಗೆ ಈಗ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ" ಎಂದರು ರಾಜ್.

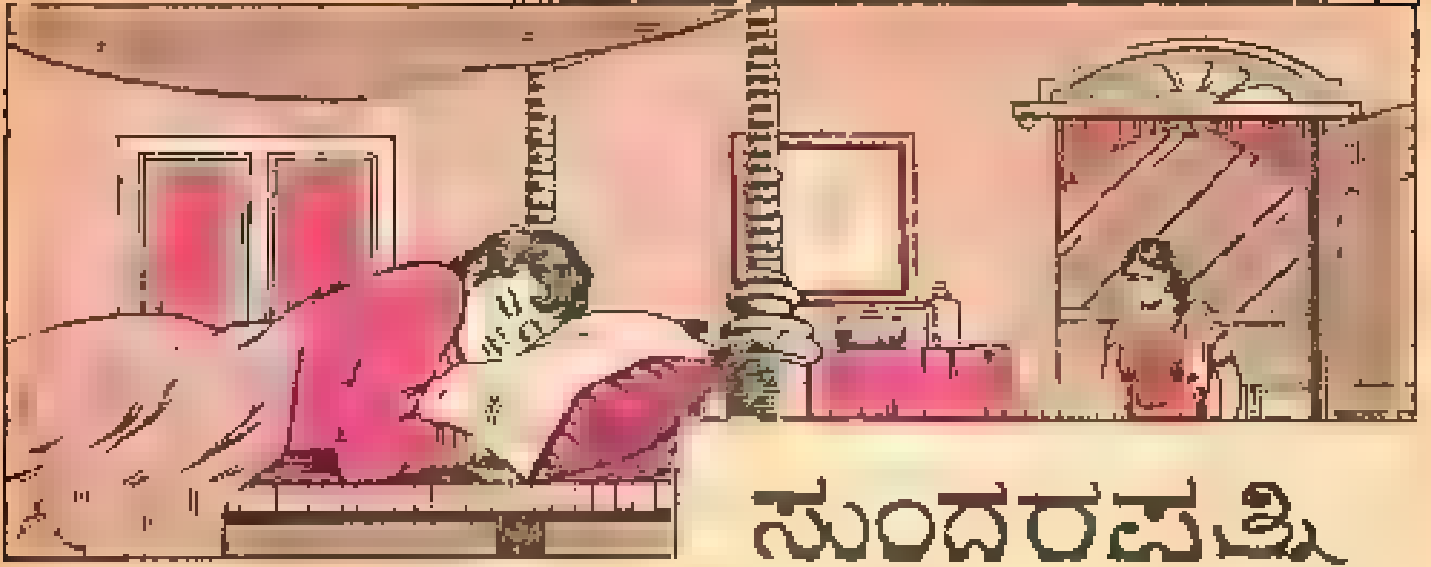
ತುಂಬಿದ ದಂತ, ಪರಿಣಾಮಿತ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ರೂಪ ದಂತ ಲೂಕು ಕೂಡಿದ
 ತುಂಬಿದ ದಂತ ಕೂಡಿದ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ
 ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ

ಮೂಲಕವೂ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಕೆಲಸವೂ ಕೂಡಾ ಇರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೊಳ್ಳು ಪರಿಶೀಲನೆ - ಮೂಲ ರೂಪ, ಸಹಿ ಹೀಗೆ ಬಿಡು ಬಿಡು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಸುಂದರ ಬಿಡುಬಿಡು - ಎಂಬುದು.

1. The first of these is the fact that the Government has not yet decided whether it will accept the offer of the United States to purchase the surplus stocks of the Government.

“ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕೂಡಾ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಹಿಳೆಯರು, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಓದಿ, ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅರಿವು ಕೊರತೆಯಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅರಿವು ನೀಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.”

ಸುಂದರಪತ್ನಿ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಾಮ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬವರು ಚಿಕ್ಕತನದಿಂದಲೂ ಕೂಡಾಡಿ ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತು ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದರು. ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರತೊಡಗಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆದ್ದರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಹೇಳಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರೊಳಗೆ ರಾಮನು ಸೌಂದರ್ಯ ಹಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಂದಚೆದವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಒಳಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂದವಾದ ಒಟ್ಟಿಲರೆಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸುವನು. ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಅಂದ ವಿರಚಿಕೆಂದು ಒಯಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂತೆಯೇ ಸುಂದರಿ ಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆತೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಅಕ್ಕಿ ಕವಾಗಿ ರಾಮನ ತಂದೆಗೆ ಎದೆ ನೋವು ಎದ್ದಿತು. ಅವನು ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು, ತನ್ನ ಸೋದರಸೋಸೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವನಿಂದ ಮಾತು ಪಡೆದು ಶಾತ್ವತವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದನು.

ತಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅವನ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮಗಳು ರುಕ್ಕಿಣಿ ಎಣ್ಣೆಗಟ್ಟಿನವಳಾಗಿ ಮನವಾತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ತಂದೆಗೆ ಅಡ್ಡಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಮೂತಿಸ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಕೃಷ್ಣನೂ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಮಾರಬಾರದಂದು ಪೊತ್ತಾಹಿ ಸಲು, ರಾಮನು ಇಪ್ಪವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ರುಕ್ಕಿಣಿಯನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒಪ್ಪಿದನು.

ರುಕ್ಕಿಣಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದು ತುಂಬಾ ಸಹನೆಯನ್ನೂ, ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನೂ ಮೈ ಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಬೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ಮಾಡುವಳು. ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಒಂದ ಮೇಲೆಯೂ ಅವಳು ಐದಾರು ಮಂದಿ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳಿಗೆ ಸಮ ವಾಗಿದ್ದು ಮನೆಗೆಲಸಗಳನ್ನು ಜಾಣತನದಿಂದ ನೆರ ವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾಮನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೆದ್ದೆಯೆದೇಳು ವಾಗ, ಮನೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯ ಹಾಗೆ ಶುದ್ಧಪಡಿಸಿ, ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಗಂಡನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವಳು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ರಾಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಂದರಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ

ಹೊದಿಕೆಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು ತನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟ
ವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ

ಹೊದಿಕೆಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು ತನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟ
ವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ
ಹೊದಿಕೆಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು ತನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟ
ವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ

ವಧುವಾದ ಪಾರ್ವತಿ ತುಂಬಾ ಚೆಲುವೆಯಾಗಿ
ದ್ದಳು. ಸೌಂದರ್ಯ ವಿಶಾಲವಾದ ರಾಮನು ಅವಳ
ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಹೋದನು.

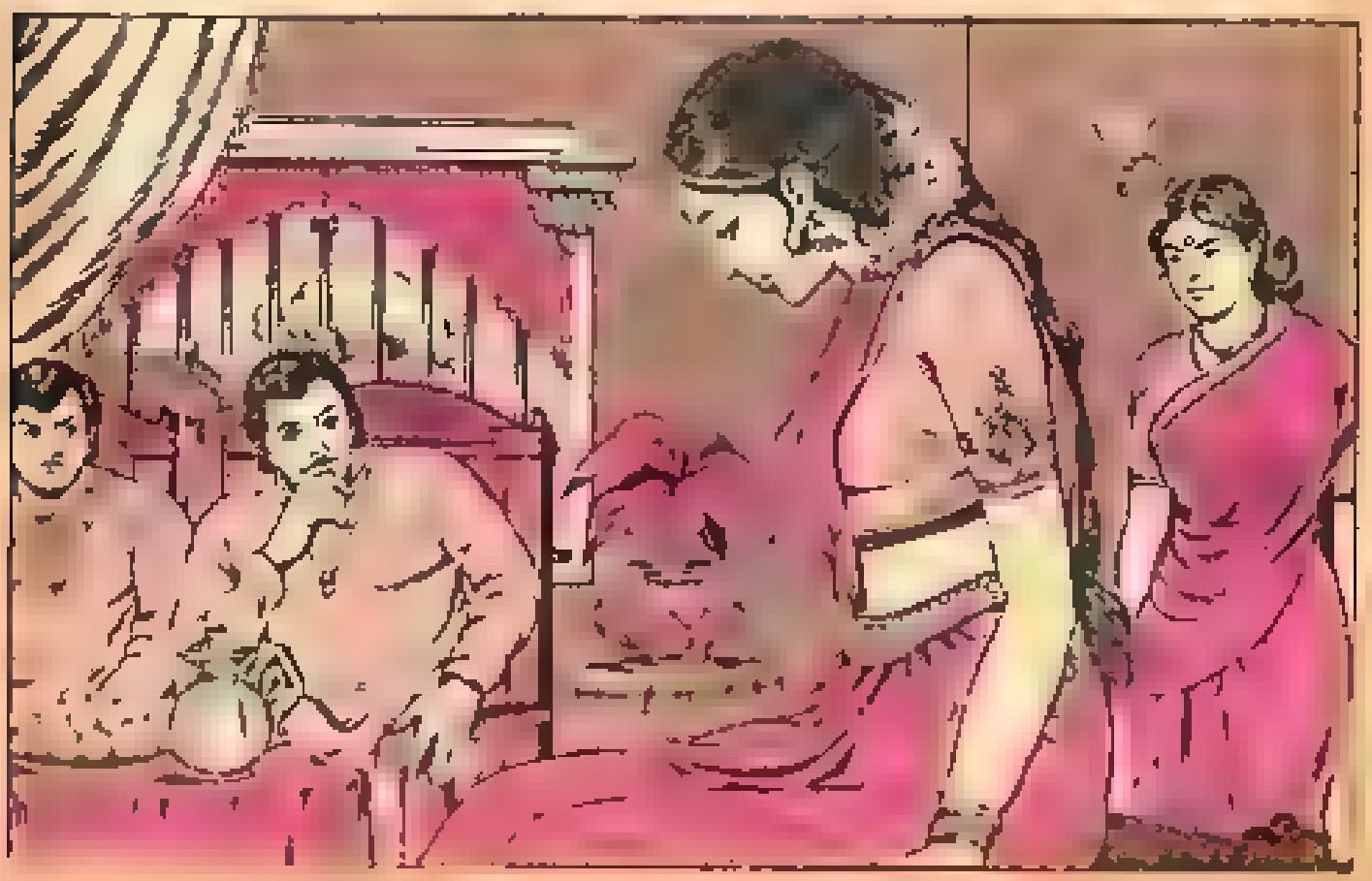
ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಮದುವೆಯ ಸಂಬಂಧವು
ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರೂ ಕೂಡಿ
ಬಂದುವು. ರಾಮನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು

ಬಾಯಿಯಿಂದ ಏಳಿಸುವುದಾದರೂ ಅಂತಹ
ವನ್ನು ನೋಡು. ಒಳಗೊಳಗೆ ತುಂಬಾ ಈರ್ಷ್ಯೆಯು
ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಪಾರ್ವತಿಯಂತಹ ಸುಂದರಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ ವಸ್ತಿ
ಯಾದುದರಿಂದಲೂ ರಾಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ
ರುಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ವ ವಿವರಣೆಯು ಬಾ
ವಿತ. ಅವಳು ತನ್ನ ಶ್ರವಣದಿಂದ ಮೂತವ
ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಕೂಡಾ ಅವಳ
ಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣನ ಗೃಹಸ್ಥನಾದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ
ರಾಮನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಸುಸ್ಥರ ಹೆಸರಿನಿಂದ
ನೋಡುವಿಕೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ದಿನ ಅವನ
ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಹೊತ್ತೇರಿ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬಿಸಿ ಮುಖವಿದ್ದ ಮೇಲೆ
ಯಾದರೂ ಅಂಗಳ ಜಗಲಿ ಬಾವಡಿಗೆಗಳ್ಳಿ ಇನ್ನೂ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ವತಿ ಸೇವೆ ಬಳಿಕ
ರಂಗೀನವೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಬಂತು? ರಾಮನು

అశ్వయోజిత, బాగిలు తప్పవను. శృష్ణను
బంధు బాగిలు కేరదు తన్న శ్రీకృతనన్ను నోడి
ఒక్క అహ్లానిదను. అదర శృష్ణన మువదర్లి
అందచ్చి తాండమివంత రావసుగి కాగలిర్లి.

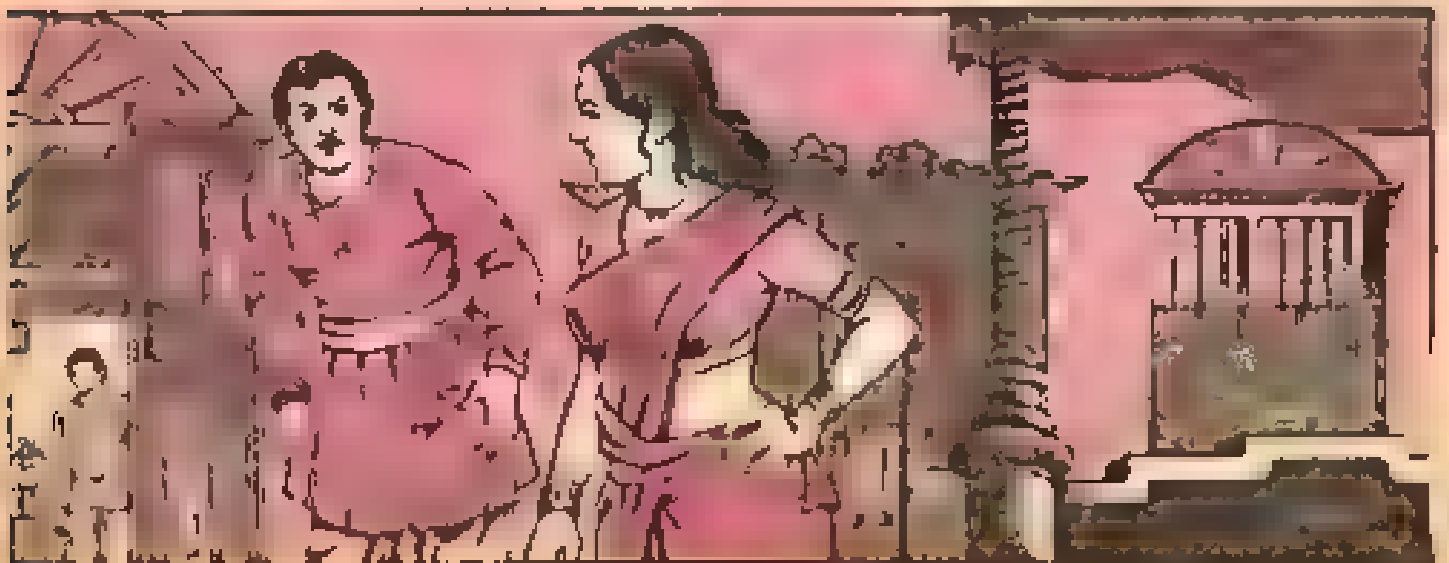
అప్పురల్లి పావతి ఆ కడగి బందలు.
అవళన్న నోడి రావసుగి పనేనోడి తోరితు.
అవళు కిందర తల కిందరంద, బొంబు మువి
దింద, ఎద్దగిగ్గింద ఈ తానే నిద్దయందెద్దు
బందవళుకిద్దళు అవళు రావసు కడగి సెల్లక్క
వాగి నోడి, గంధన్న ఒళగి బరచాతే సన్న
మోడిదళు.

"తొగిలో బరుత్తేనే కుళితుకొ" ఎందు తోళ
శృష్ణను ఒళగి తోడచు రావసు ముళిన
మేలే కుళితచాంతిద్దు, ఒళగి శృష్ణను తేండకి
గొంగిగి విమో రుతప్పవాగి త-ళుత్తిద్దానేందు
గ్రహిసిదను.

శృష్ణన మాకు కీళిసదిద్దరొ, పావతిగి
మల్లి మోతాడలు బరుత్తిద్దెల్లివేనోడి! అవళు
తోళద మాకు రావసు కివిగిబుక్కు, "మూరు
మారోడి మనేగి బందర అవరిగ్గొ లావతార
మాడి బేసి తాళరిక్క ఇదేను సత్తనే? అల్లద
లొరుడిళగి ఇరువచరిగి వమ్మల్లి

లొటచే-కేళ? సుమ్మనిరొడిచుట్టు—?"
ఇమ్మ కేళద మేలే రావసు ఎద్దు
అంగళిళిళద తోడిగి తోడిగిదను. అప్పురల్లి
శృష్ణను తోడిగి బందచాన్న నోడి, "చన
గొందు మువి కలగవిద, అవళరవాగి తోడిగి
బేళగిద" ఎందు దొరదిందరే త-ళ తోడిలు
తొగిగవ రావసున్న నోడి శృష్ణనిగి కిమ్మ
యాయితు. తన్న తేండకి తోళద మొత్తుళిన్న
కీళ రావసు ఎమ్మ మోందుకొండనోడి
అసిమ్మ శృష్ణనిగొ. అదర పావతి రావసు
మమ్మగి ఎమ్మ ఒళయ బుద్దియన్న కలిపిద
కేందు శృష్ణనిగి గొత్తాగలిర్లి.

మనగి తోడిగివాగి రావసు "దొందయో
వందర పనదు?" ఎందు తొగి తానే ప్రక్కి
కొండను మనగి తోడ కిందరే తన్న
తేండకియన్న నోడి, అవన ప్రక్కిగి లుత్తర
కిచ్చి చిట్టకు. అవన త్వదయంద తుత్తొ తోడిగి
సమాధానదింద ఒత్తో తగురాయుతు. రుక్మిణి
యమ్మ సుందరియూద తేగ్గన్న తునల్లియొ
నోడిచ్చివొడి అవళన్నే ఎవివికి నోడిచను.
గంధన ఎందొ ఇల్లద నోడిచవన్న నోడి
రుక్మిణిగి అశ్వయోజితాయకు, నాటక కవియకు,

ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ

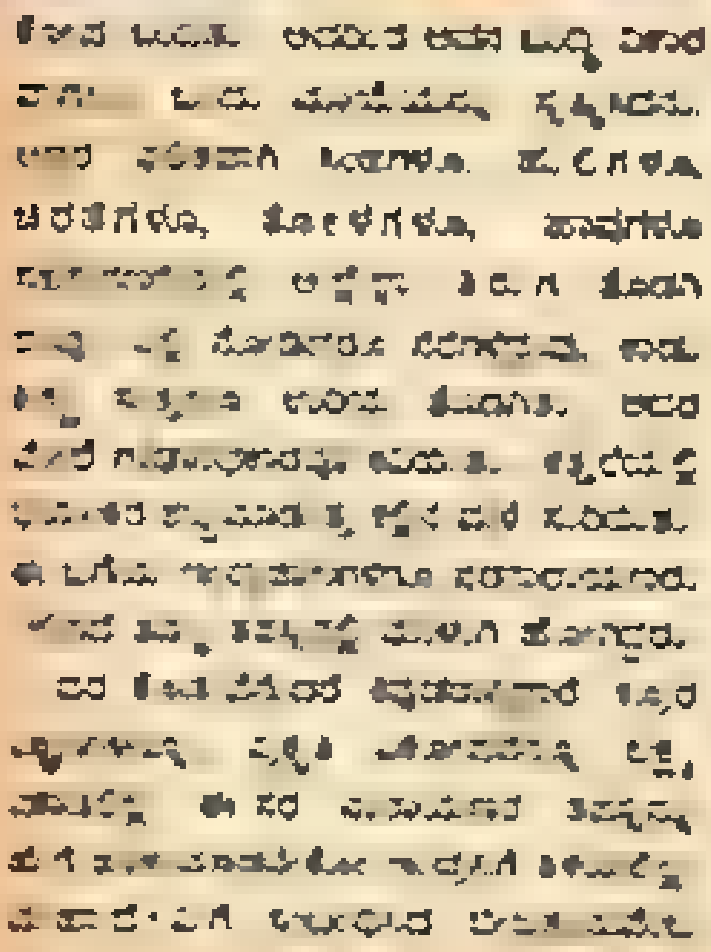
ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಭರ್ಮಸುಬವನು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ದಕ್ಷ ಪ್ರಭಾ ಪತಿಯ ಅನೇಕ ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಮಂದಿ ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಪರಿ ಕೃಷ್ಣ, ನರ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅವನೊಳಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಹುಡುಗು ಕೃಷ್ಣನೂ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಯೋಗಿಗಳಾದರು.

ನರ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣರು ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಮೋಗಿ, ಮಂದಾಕಿನಿ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನದ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ದರು. ಅವರ ತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಭೂವಿ, ಕಂಪಿ ಬೆಟ್ಟಗಳು ನಡುಗುತ್ತಿವೆವು. ಇದನ್ನೆ ನೋಡಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಯಾರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಂದ್ರನ ಕಾಲಿಗೂ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅತಪಸ್ಸಿನ ಅನ

ಇಂದ್ರಪದವಿ ಎಂದೇ ಇಂದ್ರನ ಪ್ರಮೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ನರನಾರಾಯಣರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಭಂಗಪಡಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಐರಾವತದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಕರನಾರಾಯಣರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅಗೆ ಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ, "ಮಹಾತ್ಮರೇ, ನೀವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವಿರೋ? ನಾನು ಇಂದ್ರನು. ನಿಮ್ಮ ತಪಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಾನಂದಪಟ್ಟು ಸಿವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವೆನು. ನಿಮ್ಮ ಅಭೀಷ್ಟವು ಸರಸೇರುವ ಕಾಲ ಬಂದಿತೆ ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತಪಸ್ಸನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಪಡೆದು, ಏನು ಬೇಕು ನಿಮಗೆ?" ಎಂದನು.

ತಪಸ್ಸುಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ನರ ನಾಡು ಯಣರು ಇಂದ್ರನ ಮುತಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕೂಡಾ ತೆರೆದು ಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳದಂತೆ ಇಟ್ಟು ಅವರು ಮುಚ್ಚುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ನೋಡಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ

[illegible][illegible]

ಮಾತನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತು ಈ ಮಗು
ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಆದಿತ್ಯನು. ಕೆಲ
ವಿಧವಾಗಿ ಅವನು ಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ
ಲಾಭವು." ಎಂದನು.

ಅದರೂ ಬಿಡದೆ ಇದ್ದನು, "ಎನ್ನ ಬಾಣಗಳನ್ನು
ಸೇರಿಸಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ
ಮಗು ಮಗುಮಗುಮಗು ಮಗು. ಇವುಗಳಿಂದ
ವಾದದಿಂದ ಹೋಗಲು ಆಗದು. ಇದ್ದರೇನಾದ
ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವೆನು. ಅದರಲ್ಲಿ
ಹೀರಣ್ಣನು." ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಮಗು ಹೇಳಿ ಮಗುವಿಗೆ
ವಸಂತನನ್ನು ಬರಿಸುತ್ತಾ, ಕೆಲವೊಂದು
ಲದಾ ಕೊನೆ ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಗು
ಲದಾ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವೊಂದು ಅದರಲ್ಲಿ
ಹೋದನು.

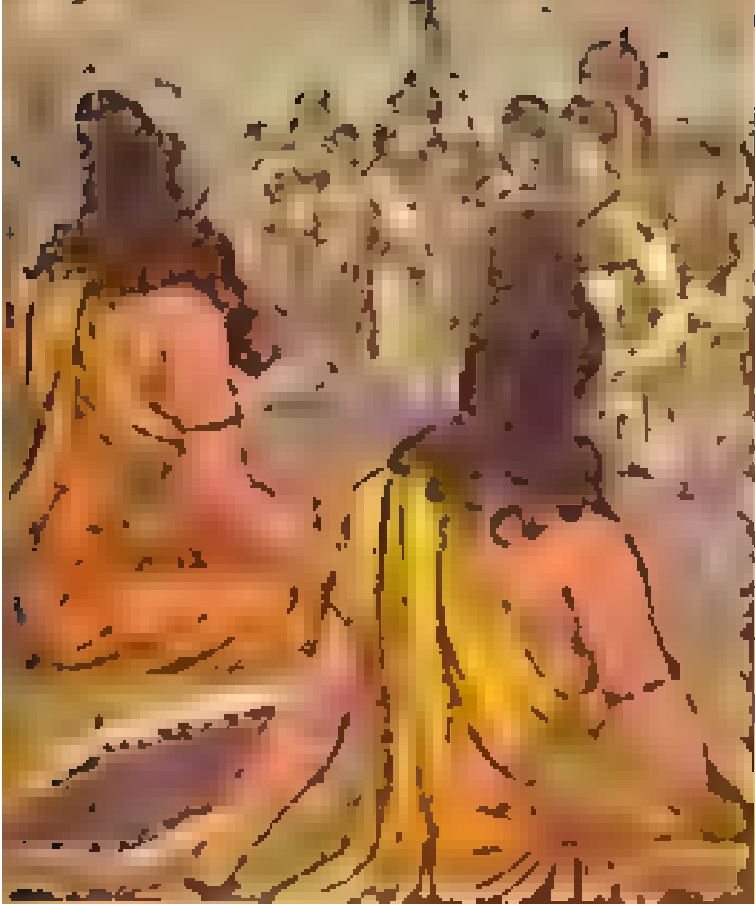
ವಸಂತನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನರನಾರಾಯಣರು
ತಮ್ಮ ಮಗುವಿನ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ
ಮಗು ಹೋಗುವುದರ ಕುರಿತು ತೋರುತ್ತಾ
ಹೀರಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳುವ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದರ
ಸುವಾಸನೆಯು ತೋರುತ್ತಾ ನಗುತ್ತಾ, ಗುಣ
ಗುಣವಾಗಿ ಮಗು ಮಗು ಸೇರಿ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿದ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗಾಗ ಕೊಳ್ಳಲಾಗ ಇವರ
ಕೊಳ್ಳುವ ತಂದೆಗಳ ವಿಷಯದ ದೃಷ್ಟಿ, ಅದರ
ಹಾಯಕವಾದ ವಾತಾವರಣ.

ನರನಾರಾಯಣರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು
ಮುಖವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದು
ಮಗು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂದವರು ಅದರಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ತನ್ನ ಮಗು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟರು
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಗು ಮೂಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದರೂ
ಇವರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಅದರಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು
ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ತಮ್ಮ

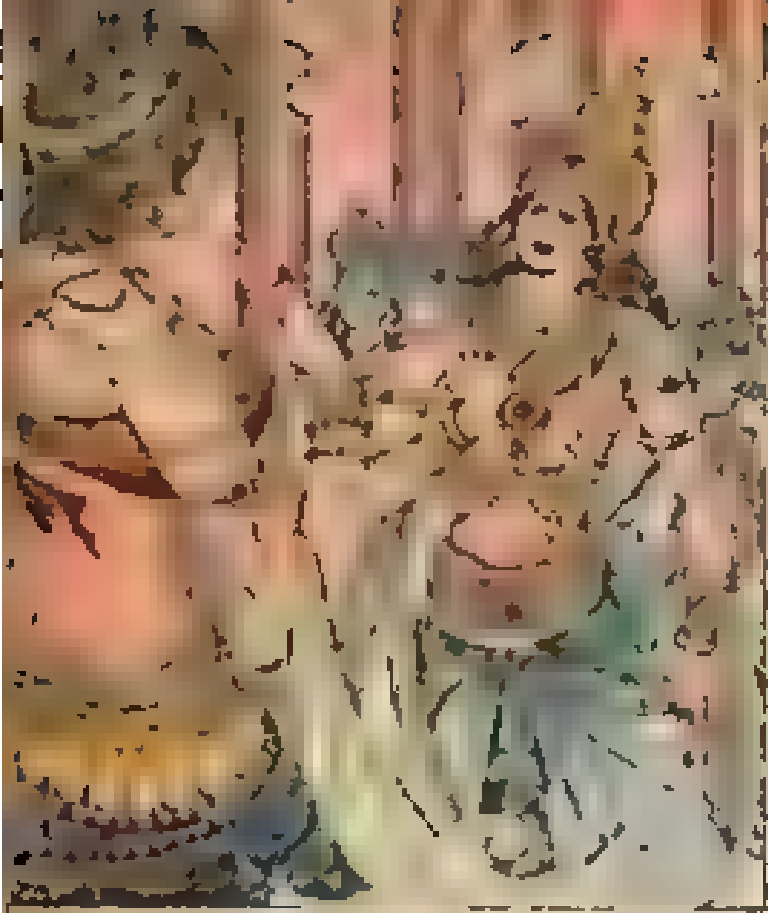
ನಡೆಸುವಾಗ ರಂಭೆ ಕನ್ನಡದ ಮೊಳೆ ಮೊದಲ
ಲದಾ ತಂದೆಗಳು ಹೋದರೆ ಏನಾದರೂ
ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವೊಂದು ಮಗು ಬಿಟ್ಟು
ಹೀರಣ್ಣನಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ನಗುತ್ತಾ ಅವರ
ಮೊದಲ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಬಿಟ್ಟು
ಹೀರಣ್ಣನಿಗೆ, ಕನ್ನಡದ ಮಗು, ಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ
ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಮಗು ತಂದೆ ನರನಾರಾಯಣರ
ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನರನಾರಾ
ಯಣರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟ್ಟಿ ತಂದೆ ಮಗು
ನನ್ನ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನೋಡಿದರು.

ಮಗು ತಂದೆಗೆ ಮಗು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು
ಕೊಡಲು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನರನಾರಾಯಣರ
ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಲು. ಮೊದಲ
ವರದಿಗೊಳಿಸುವ ಮಗುಗಳಿಂದ ಮಗು ಕೆಲ
ದಿಂದ ಹಾಡಲು ಹೋದರು. ನರನಾರಾ
ಯಣರು ಅವರ ವಿರಾಸಗಳನ್ನು ತಡೆಯು

[illegible]

“అయితే నీవు ఏమైనా పనిచేస్తావా? నీవు ఏమైనా
 చేస్తావా? నీవు ఏమైనా చేస్తావా?”

[illegible][illegible][illegible]

ಈ ಕೃತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಇದನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಿಸಿದರು. ಇದರ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟು ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದರು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಇಷ್ಟವು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಕೊನೆ ಸಾಗಿತು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಭೃಗುವಿನ ಶಾಪದಿಂದಾಗಿ ನರ ಶಾಪವಾಯಿತು. ಅದರ ಕೃಷ್ಣಾಂಶವು ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣವಾಯಿತು. ಕರಾಹಾರಿ ಪದ ಈ ಪೂರ್ವಕಥೆ ಏನಂದರೆ.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಭೂಮಿಯ ಭೂಭಾರದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಇಂದ್ರನು ಕೊಡಲಿಗೊಂಡು "ನಿನಗಿಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಭೂಮಿಯ ಹೀಗಿರುವಳು.

"ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಮಂದಗಳಿಂದ ಅಂಥ ರಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಗರ್ವಿಷ್ಠ ದುಷ್ಟರು ತುಂಬ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒರಾಸುಳ್ಳ, ಬಿಡುಬಿಡು, ಕಸರುಳ್ಳ, ನರಕ, ಸಾಲ್ಪು, ಕೇಶಿ, ಭೇನುಕೆ, ವತ್ಸಕ ಇವರನ್ನು ಮರದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೈವಾತ್ಮ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ "ತಮ್ಮಕ್ಕರೆ" ಇವರ ಭಾವುಕನಾದುದು. ಒಬ್ಬ ಮರಾಠಾ ಭಾರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟಾದರೂ ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು."

ಭೂಮಿಯ ಪ್ರಾಣವೆ ಕೇಳಿ ಇಂದ್ರನು, "ನಿನ್ನ ಭಾರವನ್ನು ಕೀರುಳು ನಾನೆಷ್ಟರವನು? ನಡೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅರೋಪವೆ ಕೇಳೋಣ."

"ಈ ಮಹಿಮೆಯ ನಾರಾಯಣನು ಮಹಾಶಕ್ತಿಗೊಂಡು ಸ್ವಿಮಕಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೋಡಿ, "ನಾನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲು ಮಹಾ ಮುನಿಕೃಷ್ಣವೇದದ ಕವಿತೆ ರಾಗದ ಸೂತಿ. ಅದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರತು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಗೃಹ ವ್ಯವಹಾರವಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಮೂಲದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಮೀರಿಸುವಂತೆ. ಆಗ ನಾನು ದೇವತೆಗಳ ಕೋಪದಿಂದ ಪಕ್ಕದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬಿಡುಬಿಡು ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಆಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವಾಗುವಿರಿ. ಅದುವರೆಗೆ ಕಾಯಿರಿ, ಈಗ ದಯೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದನು.

ಈ ಮಹಿಮೆಯ ಸ್ವಂತವ್ಯಯದ ಅದ್ವೈತವು ಅದರ ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಗಿ

ಅವನು ಹುಡುಗನು ಉಪಯುಕ್ತವಾದವನು. ನಾನು
ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಗಲೇ ಹೊರತುಪಡಿಸಿದೆ" ಎಂದನು.

ಇದರೂ ಕೂಡ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿ
ಕೊಂಡರು ಭೂದೇವಿ ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆ, "ಸೃಷ್ಟಿ
ಕರ್ತಾ, ಕೃತಕೃತ ಯುಗಗಳು ಹೋಗಿ ದ್ವಾರ
ಯುಗವು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿತು. ಮುಂದಿನ ಕರೆಯ
ಪ್ರಭಾವವು ಈಗಲೇ ಮೂಡಿದೆ. ಅರ್ಧವು
ಮುಗಿದ ರಾಜನು ದೇವಾರ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ
ಧಾರ. "ಅದೇನೆಂದು ಭೂದೇವಿಯೇ" ದುಷ್ಟರನ್ನು
ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾರ ತಗ್ಗಿಸಲಾರಾ?" ಎಂದು
ರೋದಿಸಿದಳು.

ಅಷ್ಟು, ಈತನ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿವೆ? ಅದೇನೆಂದು
ಒಮ್ಮೆಗೆ ತಿಳಿದನು. ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದನು.
ಬ್ರಹ್ಮನು ಅನ್ನ ಹೂವಾಹನದ ಮೇಲೆ
ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಒಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತು
ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ, ಅವರು ಬಂದ ಕೆಲಸವೇನೆಂದು
ಕೇಳಿದನು.

"ಭೂದೇವಿ ದುಷ್ಟರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಭಾರ ಹೊರ
ತುಡಿಸುವ ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದರಿಂದ
ನಾನು ಈ ದ್ವಾರದ ಯುಗಾಂತದಲ್ಲಿ ಅವತಾರವನ್ನು

ವ್ಯಯ ಈ ಯುಗದ ಕಾಲದ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ
ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.
ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಿಗೇ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮೇಲೆ
ದೇವತಾದೇವಿ ನೀನು ದುಷ್ಟರನ್ನು ಕೊಂದು ಈ ಕೃಷ್ಣನು
ಬೇಕು. ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು." ಎಂದು
ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೇಳಿದನು.

"ಬ್ರಹ್ಮಾ! ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾಗಿ ಹೋಗುವುದು
ಇರುವುದು ಗೊತ್ತಾ? ಅವಳ ಮುಂದೆ ನೀನು
ನಾನು ಶಿವನು ದೇವತೆಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ
ಮುಖ. ಅದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು
ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ಕೇಳೋಣ. ಅದೇನೆಂದು ಮೇಲೆ
ಯಾವ ತಾಣ ನಾನು ಮೊದಲು ಕೇಳಿ ಅವಳು
ಗೊತ್ತಿತ್ತಿಲ್ಲ? ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷಯ. ಆದ್ದರಿಂದ,
ಹಿಂದೆಯಾಗಿ ಇತರ ಕ್ಷುದ್ರ, ಜನಗಳಾಗಿ ಅವರಿ
ಸುಖದಿಂದ ಸುಖವೋ ಪೂಜಾ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೋ
ನೀವೆ? ರಾಮನವರವನನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದಾಗ.
ಹಿಂದೆತುಮ್ಮನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆ ದುರವಸ್ಥೆ
ಗಲಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗ್ತಾ? ಎಲ್ಲಾ ಜನರೊಡನೆ ಇಷ್ಟ
ಯಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಆ
ಜನರೊಡನೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನೀರು
ತ್ತದ ಅದೇ ಅನುಗ್ರಹವಿವರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿ
ತ್ತದೆ." ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಮಾಯಕ್ಕೆ ಮಾಯ

ಹಿಂದೂ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಂಬಸಿಲು ಒಬ್ಬ ಬಡಗಿ ಇದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡದಾದ ಬವರಾದವರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪರ್ವತರ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಎರಡನೇ ಮಗ ಗೋವಿಂದನು ತುಂಬು ಜಾತಿ ಬಡಗಿ ಕೆಲಸ ಕಲಿತು ಕೊಂಡು ತಂದೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಒಂದುಸಾರಿ ಗೋವಿಂದನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಲು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಂಬಸಿಗೆ ಎದೆ ನೋವು ತುರುಕಾಯಿತು. ಗೋವಿಂದನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ ತಾನು ಬದುಕಿರಲಾರದೆಂದು ಸಾಂಬಸಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ನೆರೆವುನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಧೂಸ ಸಾಹುಕಾರನಾದ ಭೂಪಾಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚೀಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ, "ಅಯ್ಯಾ, ಇದರಲ್ಲಿ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಮಗಂದಿರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗದಂತೆ, ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿರುವಂತೆ ನೀವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದು ಬಿಡಿಕೊಂಡನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಭೂಪಾಯ್ಯ ಒಬ್ಬ ಕೊಂಡು, ಆ ಹೂದ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಬಾಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು "ಒಳ್ಳೇದೇ ಉಯಿತು" ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಬಂದನು. ಅದ್ವೈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಂಬಸಿ ಪಾಣಿ ಹೋಗಿರಲೇ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಕೂಡಲೇ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಂಬಸಿ ಮಗಂದಿರಿಗೆ ಸಮಾಚಾರಹೋಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ತಂದೆ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಆ ಮೇಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದ ಒಂದು ಕವಾಟಿ ನಲ್ಲಿ ತುದ ಬರೆದಿಟ್ಟ ಒಂದು ಚೀಲ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಭೂಪಾಯ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸುವ ದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಸಾಂಬಸಿ ತನ್ನ ಮಗಂದಿರ ಹೆಸರಿ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೀಲ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಆ ಕವಾಟಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಚೀಲನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಓದಿದರು.

"ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನು ಒತಲ ಕಾಲದಿಂದ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟ ಹೂ ಐದು ಸಾವಿರವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಹುಕಾರ ಭೂಪಾಯ್ಯನವರ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಅವರ ಅಲೋಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅದನ್ನು

ವಿನ್ನೆಮೊಗ್ಗು, ಕೋಮರಾಗಳಾದ ಸುಸುವಾಗಿ ಬದುಕಿರ ಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಬದುಕೆ ಒಮ್ಮೆಗೇ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂತಲೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದು ಆ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು.

ಸಾಂಬನ ವಾಗ್ದಿಯರು ಆ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಭೂಷಣಯ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು, ಭೂಷಣಯ್ಯ ಒಡಲನೊಡುಕೊಡುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ, "ಹಾಗೇನು? ವಾಪ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಆ ಹಣ ಕೊಡೋಗುವೆಂದು ಅಂದ.ಕೊಂಡುಕೊಡೋ? ಕೊಡುವುದರೊಳಗೆ ಮೃತ್ಯು ಆತನನ್ನೊಯ್ಯಲು ಮನೆಮೊಳಗಿದ್ದಾ ಜಾರೂಕೆ ಮೊಂದ ಹುಡುಕೆ ನೋಡಿರಿ! ನಿಮಗೆ ಬೇಗಾದಾಗ ಆರೋಚನೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಾಪ, ಇನ್ನನ್ನೂ ಕೂಡಾ ನಂಬುವವನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ!" ಎಂದನು.

ಭೂಷಣಯ್ಯ ಮೋಸದ ಒದ್ದೆಯಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಸಾಂಬನ ವಾಗ್ದಿಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾ

ಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಂಬನು ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಭೂಷಣಯ್ಯ ಒಂದು ಸಾಂಬನೊಂದಿಗೆ ವಿವಿಧ ಗುಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹೋಗಿರುವನೆಂದೂ, ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ಭೂಷಣಯ್ಯ ಒಂದಾಗಿ ಮೂತ್ರ ಸಾಂಬನು ಸತ್ತು ಹೋಗಿರುವನೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಸಾಂಬನು ಭೂಷಣಯ್ಯನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಚೀಟಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಸಾಂಬನ ಮೊದಲು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾವ ಕುಡುಕುಳ್ಳು ಇಷ್ಟ ಮನೆಮೊಳಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆಪ್ತರಾದ್ದರಿಂದ ಮೊತ್ತವಿರಲಿಲ್ಲ ತಂದೆ ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳು ಬರೆದಿದ್ದೆಂಬ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭೂಷಣಯ್ಯನೇ ಮೋಸಗಾರ.

ಸಾಂಬನ ಮಕ್ಕಳು ಭೂಷಣಯ್ಯನಿಗೆ ಒದ್ದಿ ಕರೆಸಲೇ ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು ಆದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಆರೋಚಿಸಿ, ಭೂಷಣಯ್ಯನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದಂತೆ ನಡೆಸಿದರು.

ಮರುದಿನ ಬಿರಾವ.ನು ಭೂಷಣಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ದಿಕ್ಕಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ.ಧರಿಸಿದ ಈಗ ನೀವು ನಮಗೆ ದಿಕ್ಕೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೀರಿ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಗೋಪಿಂದನು ಒಡಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಒಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮನೆಮಲ್ಲ ದಿಟ್ಟುಹೋಗಲಾರದೆ ಅರುವರಿಂದ ನಾನೂ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನೇ ಇರೋಗಲಾರದೆ ದ್ದೇನೆ. ಸಿವಾ ನನಗೆ ಕೊಡಾ ಇಲ್ಲವೋ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಲೂ ಒಂದು ದಾಟಿ ತೋರಿಸಬೇಕು." ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ವಮಾ ಕುಡುಕುಳ್ಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸುತ್ತ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಅಮ್ಮ ಮೂತ್ರ, ಕೂಡಾ ಮಾಡದ ಹೋಗುವೆನೇ?" ಎಂದನು ಭೂಷಣಯ್ಯ.

ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಹೊಸ ದಾಖಲೆ ಆಡ್ಲೆ ಎಲ್ಲಿಡ್ತಾನೆ ಅವನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಭೂಪಣಯ್ಯ ನಡುಗುತ್ತ "ನೀಜ, ಆ ರಾಜ ಕುಮಾರ ಅಗಲಿ ಹೋರು ಹೋದ. ನನ್ನ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಎಸೆಯೋ ನಾನವಿಮೆ, ಬೇಕಾದರೆ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರವು ಎನೋ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಹಿಂಗಬೇಕೆ?" ಎಂದು ತನ್ನ ಹಣೆ ಬಡೆದುಕೊಂಡನು.

ಭಟನು ಆಡ್ಲೆಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ "ಇವೆರಡೂ ಅವನು ತಂದಿಟ್ಟ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಗಳೇ" ಎಂದನು.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಟ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮಕ್ಕಳ ಒಟ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ರಾಜಕುಮಾರನು ತಂದಿಟ್ಟು ಬಂದೂ ಭೂಪಣಯ್ಯ ಪ್ರವಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಭಟನು "ಸರಿ, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಾದ ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಂಬು ತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ಇಬ್ಬರ ಬೇಕು" ಎಂದು ಕೈ ತಟ್ಟಿದನು, ಕೂಡಲೇ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮನುಷ್ಯರು ಒಳಗೆ ಬಂದರು ಅವರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಒಟ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಭಟನು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಭೂಪಣಯ್ಯನ ಧನವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಿತು.

ಒಕಲ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಭೂಪಣಯ್ಯ ಸಮಾಜ ಕೊಂಡು, ದೊಡ್ಡ ಅವತ್ತು ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತೆಂಬ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಳೆಯ ಒಟ್ಟಿಯ ಮುಸುಕನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಅದರ ಮುಚ್ಚಳ ವನ್ನು ತೆರೆದ. ಅದರೊಳಗೆ ಎಸೆಯ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಘನವೂ ಹೋಯಿತೆಂದು ಭೂಪಣಯ್ಯ ನನ್ನು ಆಘಾತವಿ ಮನೆಗೆ ಬರೆದ್ದಾ ಗೊಳಿಸಿದ ತೊಡಕಾದರು ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಶಿವರಾಮನು ಬಂದ. ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ, ಹಾಸುಕೊಡಾ ತುಂಬಾ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸಿ ಗೋಳಿಟ್ಟು, "ಇನ್ನ ನಾನು ವಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಜಮಾ ಮೀರ್ತು ನೋಡ ರಿಕ್ಕಿದ? ಇದ್ದದೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚು ಆಯಿತಲ್ಲ!" ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಪ್ಪನ ವಡೆಗು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಇದಾಗಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ, ಸಾಂಪನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅಚ್ಚೊಟ್ಟ ಧನವು ಮಗಂದಿರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತಂದು ಊರೊಳಗೆ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿತು. ಶಿವರಾಮನು ಆ ಪಾದಿಂದ ತನ್ನ ವ್ಯಾವಾರವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವುದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಗೋವಿಂದನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದ್ದನು.

ಫೋಟೋ ಕೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೫
ಗೆದ್ದ ಕೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೭೯ ನವಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

A. L. Syed

P. V. Subramaniam

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಂಹೊಂದುವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಕೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು.
- ★ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೫ ರೊಳಗೆ ಕೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಕೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ಕೆಳಗೆ ಬಂದ ಕೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂಪಾ ೨೫ ಬಹುಮಾನ.
- ★ ಕೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಟರ್‌ರಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದುಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯ ಬಾರದು ಎಲಾಸ ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಕೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ಜುಲೈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಒಳಗೆ ಯಾರಿದ್ದಾಕೋ?

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಅವನು ನಿನ್ನ ಸಂದಿಕ ಅಣ್ಣನೇ!

ಕಳುಹಿಸಿದವರು: ಕೆ. ಎನ್. ವಿ. ರಾಮನ್,

೧೦೭, ಚೌಧ್ರಿ ನಗರ್, ಮದ್ರಾಸು-೮೭

Printed by B. V. REDDI at Printed Process Private Ltd., and Published by B. VISWANATHA REDDI for CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop. of Chandamama Publications) 2 & 3, Arcot Road, Madras-600 026 (India). Controlling Editor, NADI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adopting them in any manner will be dealt with according to law.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು,
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ

ಮಿನಾಳಿಗೆ ಜಾಮೆಟ್ಟಿ ಎಂದರೆ ಕಡುವೈರ-ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಅವಳ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು

ಮಿನಾಳಿಗೆ ಜಾಮೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಬೇಸದಿಕೆದುನ್ನು ಕೂಡುವುದು
ಪಾಠ ಬೇರೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಸಹಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ 'ಅಕ್ಕಿ' ಮತ್ತು
'ಅದ್-ಬಿಡ್ಡಾ' ಅಂಗುಲಗಳು. ಆ ಹೆಸರಿಗೋನ್ ಮತ್ತು
ಪ್ಯಾಲೆರೇಟೋಗ್ರಾಮ್‌ಗಳು ಎಂದರೆ ಬರೆ ತಲೆನೋವು—
ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕುಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿ ನಡೆಯಿತು! ಅವಳ ಅಕ್ಕಿ
ಜಾಮಾ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಅಂದವಾದ ಹಳದಿ ಹಾಗೂ ಕಿತ್ತಳೆ ಬಣ್ಣದ,
ಬೆಳ್ಳಿಹೊಳಪಿನ ಅಕೆಷನ್ ಕೆಂಬಲ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಮಿನಾ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಉಪಕರಣಗಳಿಗೆ ಮನು ಹೊದಳಿತು.
ಅದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ
ವ್ಯತ್ಯಯಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಕೀಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ
ಕನಸು ಕಂಡಳು, ಎನು ಮಜಾ!

ಈಗಂತೂ ಮಿನಾಳಿಗೆ ಜಾಮೆಟ್ಟಿ, ಹೆಸ್ಟೆಗೋನ್ ಮತ್ತು
ಪ್ಯಾಲೆರೇಟೋಗ್ರಾಮ್‌ಗಳೆಂದರೆ ಬಹು ಇಷ್ಟ. ಜಾಮೆಟ್ಟಿ ಈಗ ಮಿನಾಳ
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಲ್ಲವೇ?

ಕ್ಯಾಮೆಲ್

ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರುಮೆಂಟ್ ಬ್ರಾಕ್ಸ್

ಕ್ಯಾಮೆಲ್ ಬ್ರಾಂಡ್ ಸಾಪ್,
ಅದ್‌ಮೆಂಟರಿಯಲ್
ಡಿವಿಷನ್,
ಪಿ. ಬಿ. ಸಿ. ಸಿ.,
ಬೆಂಗಳೂರು 400 059.

ಕ್ಯಾಮೆಲ್ ಸಾಪ್
ತಯಾರಕರಿಂದ: ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು

VISION 794 KAN

Results of Chandamama: Camlin Colouring Contest No. 9 (Kannada)

1st Prize Mohan L. Kulkarni Belgaum. 2nd Prize Mahabaleshwara Belur. 3rd Prize Sandhya, 8, Mangalore 575 003. Consolation Prizes Jayalakshmi S. Divakar Tumkur 572 102 S. M. Simha, Mysore 4, Chandrashekar Sanga Uka, M. K. D. nash Mysore, Kuman Seema Pattanshah Dharwad

ಪ್ರೀತಿ ಬಯಸುವ ಪೀಠಿ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರೀತಿ ಪಡೆಯುವ ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆದವು

ಪ್ರೀತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು
ಪಾರ್ಲಿ ಗ್ಲೋ
ಅಪೂರ್ವವಾದ ರುಚಿ
ಕುಂಬಿ ಮೆಚುಕುವ ಶಕ್ತಿ

ಹಾಲು, ಗಿಣಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಗ್ಲೋಜಿನ್‌ಗಳ
ಹಿತಕಾರಿ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಾರಾಟವಾಗುವ ದಿನಾಂಕ -
ಎಲ್ಲಾ ಅಮಾರ್ಶನ ವಿಜಯ

ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು

೧೧

[ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣನೂ, ಕಾಳೀವರ್ಮನೂ ಮಿಂಚೂಮರ್ಕಟವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿ ಕೋಟೆಯ ಬಳಿಗೆ ಎಂದರು. ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನಡೆಯುವ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಕಟುಕಥಾಭಿಮಾನ ಅನಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಜಿತಕುಲರಾಯನ ಮಂತ್ರಿ, ಜಿಹವಾಪ್ರಸು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನನ್ನು ಕಾಳೀವರ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಸಂರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಅವನನ್ನು ಭಂಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಕೃಷ್ಣಾಂಗಮುಖನು ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಜ್ಜೆಯಾದ.]

ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಓಡಿದ ಬಂತಿ ಅಕಾಶವತ್ತರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪ್ತಾಲೆಯನ್ನೆ ಬ್ಬಿಸಿ ಉರಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ, ಕಟುಕರಡಿಯವನು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮೊಂಡು ಸೊಂಡಿಲಿನ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ, ದೊಡ್ಡ ಕುರದಿಂದ, "ಕಾಳೀವರ್ಮ! ದೊರೆಗಳೇ! ಇನ್ನೇನು? ಬಾಗಿಲು ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ! ಇವು ಒರಾತುಕವಾಗಿ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುಬಿಡು. ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮೋಸದ ಮರ್ಕಟಿಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗಲಾರ." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕಾಳೀವರ್ಮನ ಉತ್ತರವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯ

ಮಾಡದೆ, ಉರಿಯುವ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲು ಹತ್ತಿರ ಕೆಂಕೊಳ್ಳೆಂಕೊಂದಿಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಬವಿಕನನ್ನು ಮೋಡಿ, "ಲೋ! ಅಬವಿಕ ಸೇವಕಾ! ಬಂತಿಯನ್ನು ಆ ಚಾಚಿ ಕೂಡಿ ದಾರಿ ಸರಿಮಾಡು, ಬೇಗ ಬಂದು ನನ್ನ ಆನೆಯನ್ನು ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನಡೆಸಿ, ಬಾ ಬಾ! ಚುರುಕಾಗು!" ಎಂದನು.

ಅವನ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಅಬವಿಕನು ಓಡೋಡಿ ಒಂದು ಉರಿಯುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ದೊರ ಬಿಡುಬಿಡು, ಕಳ್ಳ ನಾಪುಸ್ಸುಮೊಂದಿಗೆ, ವಿಜಯದ ಕನ್ನ ಮೂಡಿ, "ಒಂದೆ ಒಂದೆ, ಭಲ್ಲಾಕ ದೊರೆಗಳೇ ಇದೋ

ರಾಕ್ಷಸನ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೊಮ್ಮೆ ಸುಮಾರು
ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶುರುಮಾಡ ಬಿಡುಕೊಡುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಸೇರಲು ಹೋಗುವ ಹಾಗಿದೆ." ಎಂದನು.

"ಹಾಗೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅಪಾರ್ಥ ಕರ್ಪಿಸುವಾರನು,
ಅತಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಎನೋ ಕುಸುವಿರುವುದಾಗಿ
ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ
ಅವನ ಅಂತರ್ಮನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋ" ಎಂದನು ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣು.

ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಕೂಡಕರಡಿದವನ ಹಿರಿಗೂ
ಬಿಡುವು ಅವನು ಸಂದೆ ಹಿಂದೆ ದುರ್ಮುಖನ
ಅಂಗರಕ್ಷಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಗ
ರಕ್ಷಕ ಘಟನೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ನಮ್ಮ ಕಾಳವನು
ದೂರಗಳ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಳುವ ಹಾಗಿದೆ.
ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ನಾವು ಅವರ ಬೆನ್ನ
ಕಾಯುತ್ತ ಹೋಗೋಣ. ಎಂದು ಆರೋಗ್ಯ ಅಗ
ತುಂಬಿ ಸುಖಾಧಿಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ

ಅವನು ಅದರ ಮೇಲೆ, ಹೊರಗೆ ನಮ್ಮ ಮಿಗೆ ಬಾ ಇನ್ನ
ಬಿಟ್ಟು ಬಾಳೋಣವು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರೋ? ಎಂದು
ಅಪ್ಪ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅನೆಯನ್ನು ಕಾಳವನು
ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆಯಿಸಿದನು.

ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಳವನು, ಅನೆಯ
ಮೇಲೆ ಕೂಡಕರಡಿದವನು, ಅಂಗರಕ್ಷಕನು
ಗುಂಪಾಗಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಗ
ದಂತ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.
ನೋಡು ಸಂದೆ ಹಿಂದೆ ಎಂದು, ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನು
ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅನೆಯ
ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆಯಿಸಿದನು, ಈ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ
ಎದೆಯುತ್ತಿರುವಂತನು.

ಕಾಳವನು ಅವನ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ
"ಇವನು ಅಗತ್ಯವಾದ, ದುರ್ಮುಖನಿಗೆ ಕೂಡ
ದೊಳಗೆ ಬಂದು, ಸಾಮಾಂತ ಕೂಡಾ ಭೂಪತಿ
ಯೋ ದುರ್ಮುಖನನ್ನು ಕಾಳವನು ಕೊಡ
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಇನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?
ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಲಿರುವುದೇ? ಎನಾಯಿತು." ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಕಾಳವನು, ದುರ್ಮುಖನವನಾದ ಆ
ದುರ್ಮುಖನನ್ನು ಇನ್ನ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು
ನುಮಿವಿಯೋನು?" ಎಂದು ಅಗತ್ಯವಾದ ತಿರುಗಿ
ಕೇಳಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ನಕ್ಕನು.

"ಅವನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನುಮಾನ ನನ್ನೊಳಗೆ
ಬಿಡು? ಕೂಡಕರಡಿದವನು ದುರ್ಮುಖನ ವಲ್ಲದ
ವೈಕರಡು ಇನ್ನೊಂದು ನನ್ನ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?
ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡಕರಡಿದವನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ
ನಡೆಯಿಸಿದನು ನಡೆಯಿಸಿದನು ಎ?" ಎಂದನು ಕಾಳವನು.

ಅಗತ್ಯವಾದ ರಾಕ್ಷಸನು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ಮುಖ
ನನ್ನು ತನ್ನ ಕೆಳಗೆ ಕೈ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು,

“ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಗೆ ಕಾದಿದ್ಧಾರೆ ನೋಡಯ್ಯ ! ಕಾಳೀವರ್ಮಾ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕೋಟೆಯ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಹಾಕು ಪರಟೆ ಹರಟುತ್ತ ಕಾಲಯಾಪನೆ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಒಳಗೆ ಏನು ನಡೆದರೂ ನಡೆದೀತು. ಈಗಲಾದರೂ ಮಿಂಚ ಹೋದುದೇನಿಲ್ಲ. ಬೇಗನೇ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ದುರ್ಮುಖರಾಜನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಆ ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟದ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನಾದರೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದೋ ನೋಡಿ.” ಎಂದು.

“ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀನು ಈ ಅನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದ್ವಿತೀಯ ಹೊರಟೆಯಲ್ಲ ? ಎಲ್ಲಿಗೆಂದು ? ಹೇಳಲಾರೆಯ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕಾಳೀವರ್ಮಾ.

ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಲ್ಲಿವೊಡೆಯನ್ನು ಜೇವ ಗುಪ್ತನ ಗುಂಪಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಲಾಡಿಸುತ್ತ, “ಆ ಮಂತ್ರಿಯೂ, ಅವನೊಂದಿಗಿರುವ ಸೈನಿಕರೂ, ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಹತ ಮಾಡದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಲು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ ? ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿರಿ ಖಾಪ !” ಎಂದು ನಕ್ಕನು.

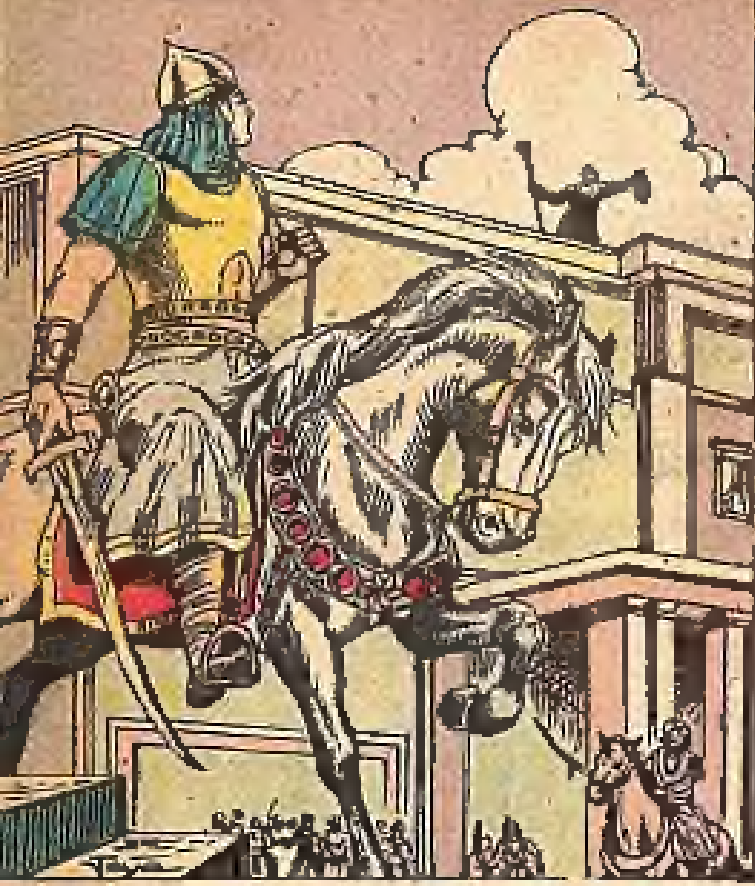
ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಾಳೀವರ್ಮನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅವನು ಕಟುಕರಡಿ ಮೊಲಾದವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, “ಹೋಗಿರಿ ! ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿರಿ !” ಎನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೋಟೆ ದ್ವಾರದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಸಿದನು.

ಎಲ್ಲರೂಭೀಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ, ಕೂಗಾಡುತ್ತ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕರು. ಎರಡು ಅನೇಕ ಮೇರೆ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಕೊಪಲಿಯನ್ನೂ ಓದಿವವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೋಣದ ಮೇರೆ ಕರಡೀಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕನೂ, ಅವರ ಹಿಂದೆ ಮೀರತಾಂಡವ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುವ ಕಳ್ಳ ನಾಗಮಲ್ಲ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ

ಮೋಡಿ, ಅದುವರೆಗೆ ಸಾಮಂತರಾಜನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಭಯ ಕಂಪಿತರಾಗಿ, “ಅಯ್ಯಾ ! ಸೂರ್ಯ ಭೂವತಿ ಮಹಾರಾಜರೇ ! ಕರಡೀಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕನಂತೆ ! ಅನೇಕ ಮಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ! ಬೇಗನೇ ನಾವು ಓಡಿ ಹೋಗುವುದೇ ಕ್ಷೇಮ ! ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಜೇವ ಉಳಿದರೆ, ಮುಂದೇನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು.” ಎಂದು ಪುಕ್ಕಲು ಕೂಗಿನ್ನೆಬ್ಬಿದರು.

ಆ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಕಟ್ಟಡದ ಹಿಂದಿ ನಂದ ಸಾಮಂತ ಸೂರ್ಯಭೂವತಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ, ನೆತ್ತರಲ್ಲಿ ನೆನೆದ ಕತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು, “ನೀವಾರೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದುರ್ಮುಖನ ಪಕ್ಷ ಸೇರಿದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹತ ಮಾಡಿಯಾದ ಹಾಗೇ ಆಯಿತು. ಈ ಕರಡೀಕೆಂಗಣ್ಣು ನೊಬ್ಬ ನಮ್ಮನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು ? ಅವನಿಗೆ

ಹಲ್ಲು ಮುರಿದ ಮೃಗ ! ಮರ್ಕಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವವನು ಈ ಕೆರಣ್ಣ ಮೂಂತ್ರಿಕನನ್ನು ಮಿಂಚಿದ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳವನುಗೊತ್ತಾ ? ಹೆದರಬೇಡಿರಿ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೋರಾಡಿರಿ !” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಸಾಮಂತರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಕರಕರನೆ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು, “ ಎಲೋ ! ಹುಲು ಸಾಮಂತಾ ? ಕೋತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವೆನೆಂದುಕೊಂಡೆಯಾ ? ನೀನು ದೊಡ್ಡ ರಾಮನಂಥವನೇನು ? ಎಲೋ ಮಂಚಿನೇ ! ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನನ್ನು ಎನು ಮಾಡಿದೆ ? ಅವನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಕಡಿಸಲು ಬುದ್ಧಿವೇ ! ತಪ್ಪಿದರೆ ಈಗಲೇ ನಿನ್ನ ತಲೆ ನೆಲಕ್ಕುರುಳುತ್ತದೆ ” ಎಂದನು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟವು ಚಿಗನೆ ಹಾರಿ ಕಿಚಕಿಚೆವೆಂದು ಅರಚಿತು.

ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರು. ಮರ್ಕಟವು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಎಡದೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಲೆಯನ್ನು ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಓರಾಡಿಸುತ್ತಾ, “ ಎಲೋ, ಕಾಳೀವರ್ಮಾ ! ದುರ್ಮುಖರಾಜನು ಎಲ್ಲಿರುವ ನೆಂದಲ್ಲವೇ ಕೇಳಿದೆ ? ಇಕೋ ಅವನ ತಲೆ ! ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲದೆಯೋ ನೀನೇ ಹುಡುಕಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿ ! ಅಪ್ಪ ರೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸೂರ್ಯಭೂಷಣತಿಯ ಕತ್ತಿಗೆ ಬಲಿಯಾದರೆ, ಪಾಪ ! ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಹುಡು ಕುತ್ತಾರೋ ! ನೋಡೋ ಸಾಯರಿಕ್ಕಿಬಂದವನೇ ! ” ಎಂದು ಕಿಚಕಿಚೆನೆ ನಕ್ಕಿತು.

ಮರ್ಕಟನನ್ನು ನೋಡಿ, ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣು ಮೂಂತ್ರಿಕನು, ಕತ್ತಿ ಹಿಂದು ತನ್ನ ಕೋಣವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತ, “ ಎಲೋ ! ಮರ್ಕಟ ರೂಪ ದಲ್ಲಿರುವ ಮೃಗನೇ ! ನನ್ನ ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನು ಕಡ್ಡುಕೊಂಡು ಗೆದ್ದೆನೆಂದು ಹಾರಬೇಡ ! ಕಳ್ಳಾ ! ಭ್ರಾಂತಿಮತಿ ! ನನ್ನ ಈ ವಿಶ್ವವು ಆ ಮಂತ್ರ ದಂಡಕ್ಕೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗುರು ತಾಂತ್ರಿಕ ಮಿಥ್ಯಾ ಮಿಶ್ರನು ಕೂಡಾ, ಆ ಭ್ರಷ್ಟಪುತ್ರಾ ನದಿಯ ಪ್ರಾಂತ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನೇನು ? ಅವನ ಬೆಂಬಲದಿಂದಲೇ ನೀನಿಷ್ಟು ಹಾರುವುದೇನು ? ಬೊಗಲೋ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ! ” ಎಂದನು.

ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಹುಟ್ಟು ಹಾರಿ ಅವ ಹೇಳನೆಯಿಂದ ನಕ್ಕು, “ ಓಹೋ ! ಭಲ್ಲೂಕ ರಕ್ತ ಲೋಚನಾ ! ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದಾದರೆ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲಾರೆಯೇನು ? ಆ ಮಹಾನುಭಾವನು ನಿನ್ನ ಗುರುವಾದ ಭಲ್ಲೂಕ ಪಾದನ ತಲೆ ತರಿಯಲು ಮಂಚಿನ ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ ಮಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನು. ಹೋಗು, ಹುಡುಕಿಕೋ ! ನನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯದ ಮಾತು ಬರಲಾರದು ” ಎಂದನು.

ಮರ್ಕಟನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಕಟುವಾದ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಮರ್ಕಟನನ್ನು ಸುಡುಮಂತೆ ನೋಡಿ, "ಕಾಳೀವರ್ಮಾ! ಕಟುಕವರಭಲ್ಲೂಕಾ! ಈ ಕೋಟಿಮೋಳಗಿನಿಂದ ಸಾಮಂತನ ಪಕ್ಷದವನು ಒಬ್ಬನು ನಡಾ ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗದಂತೆ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು. ಈ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನನ್ನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಚಿತ್ರವಧೆ ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲೋ ಬಿಡದಾರೆ! ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಕಟುಕರಡಿಯವನೊಂದಿಗೆ ಅನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಟವಿಕನ ಕೈಗಳಿಂದ ಗುರಿತವೃದ್ಧ ಬಾಣವು ಸೋಯ್ಯನೆ ಹೋಗಿ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನ ಕೋಣ ಮೂಲಕ್ಕೆ ತಾಗಿತು. ಅದೆಚ್ಚಿಗೆ ಆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ತಲೆ ಹಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು, ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಕೆಟ್ಟದನಿಯಿಂದ ಚೀರಿದನು. ಇದಿರು ನೋಡದ ಆ ಬಾಣದ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಕೋಣನಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟತ್ತರದಿಂದ ಬಿದ್ದ ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೊಡಲೇ, ದುರ್ಮುಖನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಿಬ್ಬರೂ ಅನೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ಆ ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಓಹ್! ಇದು ದುರ್ಮುಖ ಮಹಾರಾಜರ ತಲೆಯೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ಮಾಯದ ಕೋತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡಲು ನೋಡಿತು." ಎಂದರು. ಆ ಕೊಡಲೇ ಕಟುಕರಡಿಯವನು ಭೈರವನಾಮ ಗಣಗಾನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಚಪ್ಪಗೊಡಲಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕುಳಿಸುತ್ತ, "ಎಲೋ ಅಟವಿಕ ನೀವಾ! ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟವನ್ನು ಹೊಡೆದು ಅಮೃತವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಮಹಾಬಿಲ್ಲುಗಾರ ನೀನು. ಇನ್ನು ಆ ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹಿಡಿದು ಬೇಕು, ನನ್ನ ಚಪ್ಪಗೊಡಲಿಗೆ ತಪ್ಪಿದವರನ್ನು ನಿನ್ನ

ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದುಕೊಲ್ಲು. ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟೆನು" ಎಂದು ಅನೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಡಲಿಯ ಹಿಡಿತ ಯಿಂದ ತಿವಿದನು.

ಆನೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಘೀಂಕರಿಸುತ್ತ ಬೇಗ ಬೇಗ ನಡೆಯಿತು. ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟವು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕಾಣದೇ ಹೋದುದರಿಂದ ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ, "ಮೊದಲು ನಾವು ಸಾಮಂತ ರಾಜನನ್ನು ಅವನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಬೇಕು. ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನು ಈ ಕೋಟಿಮೋಳಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದೇ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೂಲೆ ಮುಚ್ಚಲು ಬಿಡದೆ ಸುರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಕಿರಿ" ಎಂದನು.

ಕೊಡಲೇ ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕನು, "ಭಲ್ಲೂಕಾ ಪಾದಗುರೋ!" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ, "ಎಲೋ, ಕೀಳರಿ! ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನ ಪಕ್ಷದವರೇಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬ್ಬ. ಎದುರು ತಿರುಗಿದವರು

ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿರಿ! ತಬ್ಬದವರು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗುವಿರಿ, ಜಾಗ್ರತೆ!" ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತಲೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಕೂಗಿದನು.

ಅದುವರೆಗೂ ಸಾಮಂತನ ಸೈನಿಕರ ಧಾವತಿಗೆ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದುರ್ಮುಖಿನ ಪಕ್ಷದ ಸೈನಿಕರು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಮೂಂತ್ರಿಕನ ಬಳಿಗೆ ಓಡೋಡಿ ಬಂದು "ಅಯ್ಯಾ, ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ. ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ದುರ್ಮುಖಿ ಮಹಾರಾಜರು ಶತ್ರುಗಳ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಸಿಂಹಾಸನವಿರುವ ಸಭಾ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಾರಿ ತೆಗೆಯಿರಿ. ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಧಯವೂ ಇಲ್ಲ. ದುರ್ಮುಖಿ ರಾಜನೂ ಹೆದರ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವನಮಿತ್ರರೇ. ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದನು ಕಾಳೀವರ್ಮ.

ದುರ್ಮುಖಿನ ಪಕ್ಷದವರು "ಹೀಗೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು. ಕಾಳೀವರ್ಮನೂ, ಕರಡಿರೆಂಗಣ್ಣನೂ ಸಭಾ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶತ್ರು ಪಕ್ಷದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೋಟೆಯೊಳಗಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗ

ಸೇರಿ ಮುಂತಾ ರೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಾಮಂತ ಸೂರ್ಯಭೂಪತಿ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನ ಕೋಳನ್ನು ಪೂಸುತ್ತ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನೂ ಮೂಂತ್ರಿಕನೂ ಸಭಾಮಂಟಪವನ್ನು ಸವಿವಾಹಿಸುವಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕಟುಕಠಿಣನಾದ ಆನೆಯ ಮೇಲಿನ ಸವಾರಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮಂಟಪದ ಬಾಗಿಲು ಫಕ್ಕನೆ ತೆರೆದು ಕೊಂಡಿತು. ಆ ಮಂಟಪದಂತಹ ಸುಂದರ ಕೋಣೆಯ ನಡುವೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ದುರ್ಮುಖಿ ರಾಜನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಂದವರನ್ನು ನೋಡಿ ಗ್ರಾಬರಿಯಿಂದ ಹಾರಿ ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೆದರಿ ಕೂಗಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಳೀವರ್ಮ ನೊದಲಾ ದವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿರಲು, ದುರ್ಮುಖಿ ರಾಜನು ಕೈಯೆತ್ತಿ, "ಕರಡಿ ಮುಖದ ಕಟುಕಾ! ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಆಸೆ ತೀರಿತು. ಈಗ ನೀನು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿ. ನಿನ್ನ ಗುರು ಎಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡು!" ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಟುಕಠಿಣಿಯವನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಗಿ, ಆನೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಸಭಾಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಚಪಗೊಡಲಿ ಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದನು. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

